

نقشِ خاتون

یلے کسل کُن بغداد شہری بادشاہ چک یودپا، کھوے منخ پو لہ زیریدپا جو
اکرام بادشاہ۔ گوانہ کھو زین ٹھوئین دُونی زمانگ نو جوانی و خ پنگ نو کھو لہ
بوڑھے بوڑھے چنگ مہ خمس۔ آخر پنگ کھو لہ خمس، ”یلے نا یوڑے عرصو
جوانی اجمنگ نو کھورین دُوکے نہ دو سے فی رگسکھو لہ نا لہ بو میدپا بیتا میدنگ“
زیر بو پھو دے نہ تا بو سترنگ پو لہ سہ تا سکیا چھو پنچی گورس جو۔ گوانہ شو قو لہ ہلتا کھن
کُن حکیم کُن کھیونگے سمن بیاس، بو سترنگ پو لہ مہ سکیس۔ مہ سکیا چک نہ نجو میونگ لہ
کھو سکت زیرے کھیونگس جو۔ نجو میونگ لہ سکت زیرے کھیونگے کھونگ لہ زیرس،
”نالہ فی دی بو سترنگ پو لہ سکیا مید، دو لہ چہ بیا رگوسوک؟“

زیر با چک نہ نیمبو کھونگ نجومی شو قونگ ہلتین کھیونگے نہ کھو فی زیرس جو،
”یلے بادشاہ کسل دیو لہ ینگ چنگ یانگ لہ گرل گوا مید۔ فلان دے شہر پنگ نو
فقیر چی چک یود۔ پھو کھا لہ، رگیا مشھوے کھ۔ گوانہ چھو نجو خیمنگ چک یود، دے
خیمنگ پیکھ کھو فیاق بین دُوکھی ان۔ لزا تزوک لہ کھو سلام چک ہلتے ان۔ گوانہ
یانگ دے فقیری شیدا سونگے چنگ بوڑھا سکے لم چی سونگس نہ سونگ، مید نہ

دنیادی سمن ژھنگمہ سہ یانی بیاسنگ۔ گوانہ ینگ چنگ چارہ مید۔“
 زیر باچک نہ نیمبو کھو وزیر کن زد مے کھونگس جو۔ کھونگس نہ دے وزیر کن
 له ترس، ”انہ کھدانگ سو دے فقیر پو بی دیکھ رگا؟“
 زیر بانہ عقلی وزیر زیر کن چچی یود سوک جو۔ کھوسی زیرس، ”لے بادشاہ
 سلامت یانگ له رگوس نہ نا گوید۔“ گوانہ عقلی وزیر زیر کن پو کھوے لیگی خاص
 وزیر انسوک جو یا۔

دیرے کھو خسیر عمول چچی کھورے فقیری دیکھ تھونس۔ فقیری دیکھ تھونا نہ
 ان نہ ان کھوے قسمت له جو رگیا مٹھوے تھنی کھ پھونو جگجگ خیمنگ چک
 یود سوک۔ دے خیمنگ پیکھ کھو چوق سلام ہلتید سوک۔ یا سلام ہلتسفی بنگ له
 کھوانگ کھو اینکھ تھونس۔ سلام بلام کن بیاس جو۔ بیاسفی جو کھو فقیر پوسی کھو له ترس،
 ”انہ لے رگا کن کھیانگ گار نہ اونگفی ان؟“

زیر بانہ ”نا بغداد شہرنگ نہ اونگفی ان“ زیرس۔

”کھیانگ چا اونگس چہ رگوسے اونگس؟“

زیر بانہ ”نتی بادشاہ له بوژھا مید۔ گوانہ جوانی وخ له کھو له بوژھا مه
 خسمس۔ دوسے نسو فید گوانہ تا کھو له بوژھا رگوسید۔ گوانہ انا یولنگ نومہ بیاسفی

سمن چنگ سہ مید۔ حکیم گن کھیونگس، ڈاکٹر گن کھیونگس، شوقو لہ ہلتس، دُعا گن بیاس۔
 چہ بیاس نہ کھو لہ بوڑھا مہ سکیس۔ آخر پنگ نیا نجومی لہ شوقو لہ ہلتا چوکپا نہ کھونی
 سی یانگ دکھ یود زیرے زیرس۔“

زیربا نہ فقیر پو بی ہدیاعصے چک یودسوک جو۔ دے عصو کھو لہ مِس،
 مے نہ ”یلے رگا کھن کھری منخ پو لہ چہ زیرید؟“
 ”نی منخ پو لہ عقلی وزیر زیرید جو۔“

”یلے عقلی وزیر کھیانگ دی عصا پو کھورے سونگ۔ سونگس نہ فلان دے
 ملسی کھہ ژھر چی یود۔ دے ژھر پینگ نو کوشو نرا بیاسے یود۔ دے کوشونگ
 لہ فلو اپن یود۔ گوانہ کھیانگ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ زیرے دی عصا پو دے کوشو
 لہ تیونگ۔ تیانگس نہ کوشو چک بودس نہ کھیانگ چک کھورے اونگ، نیس بودس نہ
 کھیانگ نیس کھورے اونگ۔ ینگ لزبے تیانگمی مین کھیانی۔“

زیربا نہ کھو دے عصا پو کھورے سونگس دے ژھر پنگ تھونما نہ ان نہ
 ان لے کسل کوشوی زدونگ لہ فلو کھورے کھورے نہ سا نہ تھوک چا
 سونگسیدسوک۔ لقبوتنگسے فب نہ یتا یودسوک۔ امہ تا فقیر پو بی حکم جو، کھو بسم اللہ
 زیرے دے زدو لہ عصا پو چک تیانگما نہ کوشو چک بودس۔ کوشو چک بودپا نہ تا کھو

لہ خممس، ”یلے دی کوشوسی بُوژھا سکے انمنگ۔ بُوژھا سکے سمن پو نہ تایا کوشو
انمنگ۔ گوانہ نانگ لہ سہ بُوژھا مید۔ نانگ سہ کوشو چک کھورے گگ۔ دیو
بادشاہ سی زید۔ گوانہ نانگ ینگ دی عصا پو چک تیانگما نہ کوشو بُوژھا۔ بُوژھا نہ دو
نانگ زید۔ گوانہ نانگ لہ سہ بُوژھا سکید“ زیرے کھو ینگ چک تیانگس۔ ینگ
چک تیانگما نہ دے سے کھہ بُوژھا کوشو سہ کھوری ملسی کھہ سونگس۔ تاکھو ژامرشے
تیانگس نہ ملا مہ بُوژھا۔ مہ بُوژھا نہ کھو جکھسین ژھبسیین فقیر پو بی شیدا سونگس۔

تاکھو غدونگ پو سہ سیر پورے سونگس بجم بجم بین اونگسے فقیر پو بی شیدا
تھونس، تھونما نہ فقیر پو سی ترس، ”انالے عقلی وزیر چہ بیاس کھیانی؟ کوشو بُوژھا؟“
زیربانہ ”لے بوا فقیر کسل کوشو چک نہ بُوژھا۔ امہ نینگ نہ غلطی چک
سونگسید۔“

”دو چہ سونگسید کھرنگ نہ غلطیو؟“

”نینگ نہ غلطیو یو سونگس جو، بسم اللہ زیرے تیانگما نہ کوشو چک بُوژھا،
بُوژھا نہ نالہ خممس، ییلے تا دی بُوژھا سکے سمن پو تا یو انمنگ، دیو بادشاہ لہ
سونگس۔ گوانہ نانگ لہ سہ میراث مید۔ اونا نانگ ینگ چک تیانگنو، تیانگما نہ
ینگ چک بُوژھا۔ بُوژھا نہ دونانی زیک۔ زیرے ناسی ینگ چک تیانگس۔ تیانگما نہ

دے سے کھہ بُودنی کُوشو سہ ینگ گوے کھہ تھوے سونگس۔ ژامشے زدو لہ تیانگس نارے نالہ کُوشو ملا مہ بُودس۔“

زیربانہ فقیر پوسی کھو لہ زیرس، ”لے ہرکنگ مید کھیانگ دو نالہ گوپا چا مہ زیرس؟ بوا فقیر نالہ سہ بوژھا مید پنی ان زیرے چا مہ زیرس؟“

”نادو یانگ لہ زیر با ژھبس۔“

یلے کسل آخر پیکھ ینگ کھو دے عصا پو لہ فوی بیاس۔ بیاسے نہ ینگ کھو لہ منس، منے نہ زیرس، ”کھیانگ ینگ دی عصا پو کھورے سونگ، سونگسے نہ دی عصا پو بسم اللہ زیرے چک تیونگ۔ یا چک بُودیا نیس بُودیا نا بُود۔“

یلے کسل کھو سونگسے دے عصا پو ینگ بسم اللہ زیرے چک تیانگس۔ تیانگما نہ کُوشو نیس بُودس۔ یا کُوشو نیسکا کھورے اونگس جو کھورے اونگسے بوا فقیر لہ ہلتنس۔

بوا فقیری دے کُوشو نیسکا لقیانگ کھورس جو، کھورے نہ دُعا چمی بیاس، دیکھ نہ کھو لہ یوسکس، ”یلے عقلی وزیر دی کُوشو نیسکا کھیانگ کھورے گوے ان۔ کُوشو چک پو فید بیاسے فید پو بادشاہ لہ فید پو بادشی خاتون پو لہ من۔ اے کُوشو چک پو لہ کھیانگ نہ کھری خاتون پو فید بیوس۔“

دیکھ نہ کھیانگ سے غسل بے ان۔ کھری خاتون پو لہ سے غسل بیاچوک،
 بادشاہ لہ سے غسل بیاچوک۔ بادشی خاتون پو لہ سے غسل بیاچوک۔ غسل بیا سے
 فیاق رکعت نیس نیس بیا سے نہ دی کوشونگ کھدانی زے ان۔ بسم اللہ زیرے
 زوس نہ یا جق لہ نہ کھتی بوسترنگ کن لہ سکیا کھور بی ان۔ “ زیرے فقیر پوسی دو
 سکے تنگس جو۔

یلے کسل عقلی وزیر تھد کھ نہ خسو دکھی کھہ اونگسے بادشاہ لہ دے کوشو منیدیا
جویا، ”یلے بادشاہ یانگ لہ مبارک، سمن چی نہ بوا فقیری شدیا نہ تھو بے کھورے
اونگسید۔“ تابادشاہ لنگسے نہ وزیر پولہ تروت بوت چی بیدیا جو۔“

گارے اوئا دے سمن پولو؟“ زیربا نہ دے کوشو منس، ”لے بھٹی یا کوشو
نڑی شدیا سہ یودیا یانگ۔“

”لے کسل یری کوشو نہ دی کوشو ژوخ انا؟ نا لہ ژامرے زرفا بیاسے دی
کوشو تھو بسید یانگ لہ چہ ہرتخفا؟“

”یا اوئا تا چہ سکسید بوا فقیری؟“

زیربا نہ ”یری خاتون پولہ لہ سہ غسل بیوس زیرسید۔ یانگ لہ سہ غسل
بیوس زیرسید۔ نانگ لہ سہ غسل بیوس زیرسید۔ نڑی بوسترنگ پولہ لہ سہ غسل بیوس
زیرسید۔ بیاسے رگو بلوخمہ بیاسے نہ یری کوشو لہ درا فید بیاسے نہ فید پول یانگ لہ زو
زیرسید۔ فید پول یری خاتون پولہ لہ زو زیرسید۔ تا نڑی کوشو لہ درا فید بیاسے نہ فید
پول نانگ لہ زو زیرسید۔ اے فید پول نڑی خاتون پولہ لہ زو زیرسید۔ اِنشَاءَ اللہ تعالیٰ
ندانگ لہ بوژھا سکید زیرسید۔“

یلے کسل دے جق لہ بادشاہ سی سہ دے کوشو زوس جو۔ کھوانگ سہ

کھوری ننگ نُو لوقے اونگے دے گوشو زوس جو۔ یلے کسل زا چک نہ نیمبو کھوئی
 بوسترنگ کن لہ یا جق لہ نہ سکیا کھورس۔ یلے کسل لزارگو گنگس۔ گنگما نہ تانہ دَرل کن
 اونیدپا جو۔ سکے ژھرانگ کن جو گیدپا جو۔ کھونگ نیسکا لہ دَرل کن اونیدپا جو سکیا
 میدپا جو۔ ملا مہ سکیس۔ مہ سکیا نہ کھوئی شوقبو لہ ہلتا کھن کن لہ شوقبو لہ ہلتا چوکس۔
 چوکپا نہ زیرس، ”دی خاتون نیسکا ملسہ چگی کھہ یقے میدپا سکیا مید۔“

دو زیربا چک نہ نیمبو بادشاہ سی زیرس، ”اونالے وزیر کھری بوسترنگ پو
 سہ کھرنگ کھیونگ۔ فی خاتون پو نہ نیمبو یقپا نہ سکے ینگ۔“

”لیا خمو بگ“ زیرے کھو کھوری خاتون پو کھیونگما سونگے بادشی کھرنگ
 کھیونگس۔ یلے کسل بادشی کھرنگ تھونمو نہ نیمبو خدائی شزدے کھ کھونگ نیسکا لہ بو
 ریرے سکیدپا جو یا۔ سکیا چک نہ نیمبو تا دے فرو نیسکا چک پو ابا کھرنگ، چک پو
 دیہا کھرنگ یودپنی۔ بادشاہ لہ سکیسفی فروسی سہ چوچو مہ تھونگس، وزیر پو لہ سکیسفی
 فروسی سہ چوچو مہ تھونگس۔ مہ تھونگما نہ دو لہ ینگ شوقبو لہ ہلتا چوکس۔ ہلتا چوکپا نہ
 ”فروئی انو نیسکا کمرہ چکنگ کھیونگے نیسکا نیمبو یقے میدپا کھوئی چوچو تھونگما میدلو“
 زیرس۔

دیرے وزیر ی بوسترنگ پو سہ بادشی خاتون پو بی کھرنگ کھیونگس جو۔

یلے کسل بسم اللہ زیرے نیسکا لہ چوچو منس۔ مننا نہ نیسکا سی چوچو تھوگس۔ جتما
 پچوتک وزیری خاتون پوسہ بادشی کھرنگ یقس جو۔ دیکھ نہ کھونگ کھوتی ننگ نو
 سونگس۔ بادشی فرو لہ ناران بادشاہ زیریپا جو۔ ابا وزیر لہ سکیسفو لہ وفادار وزیر
 زیریپا جو۔ دیرے دے فرو نیسکا ژھرے ژھرہ سونگس۔ ژوخسا ژوخ مسنگ
 صورت شنگ عقل رگو بونگ درادرے کھ ژھرین اونیدپا جو۔

دیرے وزیری فرو ژھرہ سونگس بادشی فرو نہ نیمبو کھرنگ اونیدپا جو۔
 بادشی کھرنگ نہ سبق لہ گوا جو، لوقسے کھرنگ نو اونگا۔ گوانہ دیرے نسونگ چھوچخی
 تھونے بالغ مہ تھونارے باہری میونی سی زیریپا، ”لے ندانگ لہ بادشی بو گو ان،
 وزیری بو گو ان چھدکھے کھوانگ گوا مید۔ مسنگ پوسہ ژوخ، صورت پوسہ
 ژوخ، رگو سہ ژوخ۔ ندانگ لہ بادشاہ لہ سلام چھی بے وزیری بو لہ دوپا بفارے
 بے فیشیس چھی کھوانگ گوا مید۔ چہ بیک تا دیو لہ؟“ زیرے گرونگ گرونگ لہ
 ہانگرونی کھ کھونگ گراخفو بیدپا جو، ”سکیو وزیر لہ سہ بو سکیسید، بادشاہ لہ سہ بو
 سکیسید، مسنگ صورت شکل و شمائل رگو بونگ گنگمہ ژوخسا ژوخ ننگ۔“

یلے کسل جق چک ہانگرے چگی کھ یا ہرنگ پوتین یودپا جو۔ شہری
 تھنی کھ موڑیا نگو اپنی چک یودپنی انسوک۔ دے موڑیا نگو اپنی بادشی کھرنگ نو

راتب لہ اونگھی انسوک جو۔ راتب لہ اونگسے نہ گوے بر لہ دے ہلچنگری کھ می
 درل چھی بیاسے یودسوک۔ یودپانہ مولہ خمسمس، ”لے درنگ دیونی مٹینگ چھی بین
 یود۔ دیونی چہ بے ان، گانگ بے ان؟“ زیرے مو دیکھ سونگسے سلام بلام چھی
 بیاس۔ بیاسے نہ موسی ترس، ”لے ملی آتا ٹھرہمہ ٹھوٹھ یونگ یدانی دکھ چہ مٹینگ
 چھی بے ان؟“

”لے اپنی یانگ گار گوے ان نہ سونگ۔ نئی مٹینگ پو نہ یانگ چہ

واسطہ؟“

”لے ملی اتونگ یدانگ لہ دو لہ خا چہ بیا اونید؟ سونگ مید پی عقل

چھی سونگ یود۔ دو لہ یدانگ لہ خا اونگو غلط ان۔“

”اونٹا سونگ مید پی عقل چھی سونگ یود نہ، کھرنگ یود نہ نیا لہ

بادشی بو نہ وزیر یو نورے نیا لہ چھد کھ گوا مید، گو بادشی بو ان، گو وزیر یو ان

زیر بو۔ مہ گوا چک نہ نیا لہ بادشاہ لہ بادشی درجو، وزیر لہ وزیر درجو مٹا یود پی نیا

لہ دے حساب کتاب پو گوا مید۔ یو لہ نیا چہ بیک گانگ بیک زیرے نیا درنگ

ٹا مین کھونگ ٹھرے سکولنگ سونگھی کھ نہ نیا یا مٹینگ پو بین یود پی ان۔ نیا

لہ کھونگ نیسکی بریس گوا مید۔“

”ایہ دو ماہدونو یودپنی۔“

”دو چہ یودپنی ان بدونو؟“

”بدونو دو یودپنی ان۔ کھدانی پھونگو بورڈ چگی کھہ یو ر بس، درنگ نہ ابا بادشی بو کھرنگ جوک، وزیر ی بو کھرنگ مہ جوک۔ جوکس نہ کھو قصور وار ان۔ دو پھونگو بورڈ چگی کھہ ر بس بادشی کھری ژہرمہ ستاغوے کھہ فیال لہ تونگ۔ تنگس نہ بادشاہ احمق دوکپی ان۔ کھو ابا دیہا گار مہ ہلتا کھرنگ تیانگسہ کھیری بی ان۔ وزیر ی بو عقل چن دوکپی ان۔ یودپا نہ کھو چہ بے ان؟ کھو ابا دیہا ہلتین ترانگ نیون، گین تھور ہلتین گوے ان۔ گوانہ کھو لہ بورڈ پو چوق تھونگی ان۔ تھونگما نہ کھرنگ جو کفا کھو کھریلی بی ان۔ کھریلہ کھو لوقسہ گوے ان۔ کھدانگ لہ چوق دیکھ نوزن گوے ان۔“

”لیاخمو زیرس لے اپنی کھیانگ لیاخمو زیرس۔“ وزیر چگی جندنگ نہ پینے فیونگسہ اپنی لہ پھونچی منس۔ اپنی خوشار سونگس۔ اپنی موری ملسی کھہ سونگس۔ کھونگ شروع بیاس بویا دو ریا لہ۔ پھونگو گتہ چگی کھہ کھونگ ر بس لے کسل۔ ر بس نہ بادشی ستاغوے کھہ فیال لہ تنگس۔ تاکھونگ نیسکا سکولنگ سونگسہ یودپنی۔

یلہ کسل دیرے کھونگ سکولنگ سونگسہ لوقسہ اونگسہ بادشی ستاغوے

کہہ چوق تھوہنا نہ ان نہ ان بادشاہ ترانگے کھرنگ سونگس جو۔ وزیر ی بوسی یوک ہلتا نہ دیکھ بورڈ چمی تنگس یود۔ دیکھ یو رے یود، ”درنگ نہ ابا وزیر ی بوی کھرنگ مہ جوک۔ وزیر ی بوی لہ کھرنگ جوکی اذن مید۔“ زیرے دیکھ رے یودسوک۔ کھوگیب نور تنگس۔ یلے نالہ تا دینگ مہ جوک زیرے ننگ۔ دیرے وزیر ی بوی کھوری ننگ نو گوالہ دیشارے تھونس۔

تا کھونگ نیسکا دور دور بین گوے انسوک جویا۔ زگوے کھ تھوہنا نہ بادشاہ گویا گوے انسوک۔ وزیر ی بوی جوک لہ گوے انسوک۔ بادشی بوی لوقسے اونگسے ہلتا نہ وزیر ی بوی مید۔ ینگ لوقس۔ لوقسے اونگسے ہلتا نہ کھو جولی کھورے ینگ لوقسے گویدسوک، ”لے وفادار وزیر گار گوے ان کھیانگ؟“

”نا نری ننگ نو لوقسے گوے ان۔“

”چا گوے ان کھیانگ؟“

”نالہ کھرنگ نو مہ جوک زیرے ایکھ بورڈ خلنسنگ۔ نا نری ننگ نو

گوے ان۔“

”سوسی تنگفی ان دے بورڈ پو؟“

”نا چاہا یانگ ہلتوسی۔“

کھو ہلتا نہ ان نہ ان چھوغو بورڈ چچی تنگے یود۔ تھینے کھیونگے پوق چدے
 فنگس، ”نتی بوا سی رُسنفی ان نہ سہ، نتی بوا سی سولہ سکے رُسنفی ان نہ سہ، دو
 بی بندوبست پونا کھرنگ نہ بید کھیانگ لوقے اونگ۔“

”لے کسل نا اونگما مید چھون لہ بے عزت چچی گوالہ؟“

”مید کھیانگ لوقے اونگ۔“ یلے کسل کھو لزوقے کھیونگس۔ بادشی بو تا
 سکومسے ردے سکیسفی، تا کھو لہ زیانگبو بب نہ سہ بادشاہ سی سینٹھق تیانگمی، ”نتی
 بوی کھہ چاہے؟“ زیرے۔ کھو خانہ تونی کھہ بادشی دربارنگ سونگس۔ بوالہ سلام
 بے اپنا سلام سہ مہ بیاس۔ سونگے بادشی ترانی رولی کرسی کھہ ڈوکس۔ دیکھ نہ بادشاہ
 لہ زیرس، ”انا لہ بوا کسل یانی نتی ستاغوے کھہ چہ رُسنفی اپنا؟“

”لے خان نا چنگ رُسنفا مید۔“

”آ، یانگ رُسنفا مید۔ اونٹا یانگ سولہ حکم چنگ بیاسیدا؟“

”نا سولہ حکم سہ بیاسفا مید، چہ بیاسنگ دو؟“

”چھوغو بورڈ چچی رُسے درنگ نہ اہا بادشی بو کھرنگ جوک۔ وزیر ی بو
 کھرنگ مہ جوک۔ جوکس نہ کھو قصوروار ان زیرے رُسے، کھو ایکہ نہ لوقے سونگے
 ناسی لزوقے کھیونگفی ان۔ کھو مید پانا ناید اونگمی مین۔ کھو مید پانا پُھو تھونگمی مین۔ کھو

”میدپا نا زان زے مین۔“

”نا سی نہ ربسفا مید۔“

”ینگ سوسی رُ بسفی ان نہ سہ یانگ ینگ مٹینگ طلب بیوس، ترونگ
فوس، ہرتق زدوم۔ سوسی رُ بسفی ان نہ یانی سی دو لہ سزا تونگ۔ وزیر ی بومیدپا
کو پتھی کھوانگ دُ کپالہ نا تیار مید۔“

یلے کسل دیرے دے کڑونگ کوانہ بادشاہ سی زد مے کھیونگس وزیر گن۔
زد مے کھیونگس نہ ترس، ”اناشک لے سوسی رُ بسفی ان دو؟“

زیر بانہ حسد چن وزیر زیرین وزیر چھی یودپا جو۔ کھوسی زیرس، ”نا سی
رُ بسفی ان دو۔“

”کھیانی سوسی حکمی کھہ رُ بسفی ان؟ کھیانی چا رُ بسفی ان؟“

زیر بانہ کھوسی زیرید، ”لے شربی نیمہ قبلہ عالم بادشاہ کسل، دُنیادی کھرم
ان۔ یانگ بادشاہ ان۔ نیایری وزیر ان، انامین؟“

”ان۔“

”دوسے دیکھ عقلی وزیر یود دیکھ دے۔ عقلی وزیر یری فیسپا وزیر ان۔
عقلی وزیر لہ بوسکیسفو نیارنے یود۔ نیالہ حسد چھی نہ مید۔ امہ نیالہ بادشوبادشی

درجی کھہ یقہو، وزیر پو وزیرى درجى کھہ یقہو، یو فرض انا مین؟“

“ان۔“

”اونائیا لہ یرى بونہ وزیرى بوی بریس کھوانگ ملا مہ سونگس۔ گو یرى نونو ان گو وزیرى بونان زیر بونیا لہ چھد کھہ کھوانگ ملا مہ سونگس۔ چا زیر بانہ نینسکا ژوخسا ژوخ شکل و شمائل پوسہ، صورت پوسہ ژوخسا ژوخ یودپانہ نیا لہ بریس چا کھوانگ مہ سونگس۔ دوفری نیا مٹینگ مین یودپا جو۔ ایکہ شہری تھنی کھہ یودپنی دے اپنی یوری اونگسے موسی نیا لہ ترس، کھدانگ چہ مٹینگ بے ان؟ زیر بانہ نیا سی دی واقعو ملہ زیر بانہ موسی نیا لہ ہلڑبس، ہلڑبانہ ناسی یور بس۔“

”انمو نہ تا کھری تم پوان۔ امہ نی بومنائی گوامید۔ دولہ نا چہ بیا؟ یا گنگمہ بے ان بوی منگ نہ۔ نا ژامڑے خرچہ بیاسے اوا وزیر کھیونگا تنگنی ان۔ تا شکل و شمائل پو چک گو۔ کھوننی رگو دراگو۔ دو قدرتی لس ان۔ ایکہ نہ فقیر پوسی نیا لہ کلنی سمن پو دیدنہ کھوے دعائی برکت ان۔ گوانہ خیر دوسے کھدانگ برسفو ر بس۔ ینگ دیولہ دکھ دیو بیاسے مہ ر بس۔“

زیر بانہ کھوننی سی ”لیانمو لگ نیا ینگ ربیا مید“ زیرس۔ کھوننی مقصد پو اینا بادشی بونہ وزیرى بوی بریس بیو۔ دو کھونگ لہ نوزن سونگس۔

وزیری بُو لہ بادشی بُو سی زیریدپا جُو، ”ینگ کھیانگ کھری کھرنگ گوے
میں۔ نانگ نہ نیمبو دُو کی ان۔ نانگ نہ نیمبو لنگھی ان“ زیریدپا جُو۔

دیرے کھونگ ینگ سکولنگ گویدپا لے کسل۔ سکولنگ گوین دُو کسے
دیرے کھونٹی تعلیمی ڈگریونگ پنچی پنچی گویدپا جُو۔ دیرے کھونگ بالغ کن لہ تھونس۔
تھونا نہ دیرے کھونٹی سکولنگ گوے و خ پینگ نو پھگیگرم بیا شروع سونگس۔ پھگیگرم
بیا شروع بیا نہ نیمبو دو ایونگ لہ لیا نموہ ژھورس۔ کھونگ سوسو سوسوے گرونگ
گرونگ لہ مٹینگ بیدپا جُو، ”دی بادشی فروسی بخشتون چی بیاس نہ لیا نمو گویدپا۔ دو
مہ بیاس نہ جتی چک نہ کھوسی بادشاہ سہ کھریل چوگید۔ یول می سہ کھریل چوگید۔
دو پڑے ندانگ بادشاہ لہ کھوری خان پو لہ بخشتون چی بیا چوگید“ زیرے کھونگ
دی مٹینگ کن بیدپا۔

دیرے اے وزیر کن اونگسے بادشاہ لہ زیریدپا۔ تا کھونگ نیسکا سکولنگ
یود۔ دیرے کھرنگ نو مٹینگ بیاس، ”لے بادشاہ سلامت تا یا نونو لہ بخشتون چی
بیوس۔ تا بخشتون بیا تھو سونگسید۔ بخشتون مہ بیاس نہ کھوسی پھگیگرم بید۔ دو لیا نمو گوا
مید۔ یانگ بدنام گوید۔“

زیرباچک نہ نیمبو بادشاہ سی زیریدپا، ”لے فی وزیر کن، ناسی ٹری خان

پولہ بخشتون چھی بیاس نہ سہ کھدانگ مید پنی نی لس چھی مید۔ کھدانگ گا شہری بادشہ لہ بوٹوے ننگ نہ دولہ پلے تونگ۔ “زیربانہ سوسی ایرانی بادشاہ، سوسی رومی بادشاہ زیرباچک نہ چگی سی زیرس،” لے کسل تُرکستانی بادشاہ لہ بوٹوے ننگ لو۔ دے بوٹو چکچک یودلو۔ ہلپے تنگفوتنگفو لہ مہ سکیوربا یودلو۔ یولہ ہلپے تنگ نہ چنا لگ؟“

بادشاہ سی زیرس، “کھدانگ مہ تھدنی نی لس چھی مید۔ سوتنگنوک ہلپہ لہ؟“

زیربانہ تائینگ یا عقلی وزیر ینگ۔ عقلی وزیر، کھو عقل نہ شنگ یود پنی دیدنہ خیرا زیربا کھو کھسپا یود۔“

زیربانہ بادشاہ سی زیرس، “یلے اونا کھیانگ بیونگ۔“ دیرے کھو لہ رگیان لم خسیر نمول چھی مید پاپا۔ کھو گوید پاپا جویا۔ گوانہ وفادار وزیر نہ ناران بادشاہ سی چہ بے اپنا؟ زیربانہ کھونگ سکولنگ سونگس نہ رسیس گوانہ ننگ نو مہ اونگی اپنا، بادشاہ سی خلنگبو چک لینے یود پاپا۔ سکول پولہ اہا رول لہ سپنگ چھی یود پاپا، دینگ نو سونگس نہ بادشاہ فرید لہ لو قسے خلنگبو فوین دوپکی، وزیر پولکھوے کندیری چوکیداری بین دوپکی۔

دیرے اوانہ می چک اونگمو تھونگس۔ تھونگمانہ ”لے دیوری تھونگ لہ نہ می چک اونید“ زیرے کھو ہلتین دُکپانہ کھو لہ کھوری بوا انمو نوزن سونگس۔ دے من نہ بادشاہ لہ نید کھوکسیدپا۔ گوانہ کھوسی ”اونا بوا کھوانگ یوری شخص نہ نانگ تریک گار گوے ان زیرے۔ تا ایڈارے فری گوے انمنگ نہ نانگ بادشاہ سہ ہلڈانگٹوک۔“ دیرے ان نہ ان بوا کھوتی یوری مہ اونگما ایڈارے فری گویدسوک۔ کھو لہ بادشاہ نید پنگ سکیورے گو بیورمو مہ شینسا، یوری غبول چی یا ہبوی اونگس نہ زیرے بادشاہ لہ ”بادشاہ سلامت لونگسی جو، لونگسی جو“ زیرے بادشاہ ہلڈانگس۔ دیرے بادشاہ لونگس۔

”چہ سونگس لے وفادار وزیر کھیانگ لہ؟“

”نئی بوا ژوخ چی ایری گوانگ۔ نایانگ دکھ نید اونگسے یودپانہ یانگ سکیورے ایکھ خبر لہ گولیا نھو مہ شیس۔ دو فری یانگ ہلڈانگنی ان جو۔“

”اونا دونگ ندانگ نیسکا گوید۔“ دیرے کھونگ سونگسے وزیر ی شیدا

تھونس۔ تھونانہ وزیر لہ سلام بیاس۔ بیاسے نہ ترس، ”انالے اتا وزیر یانگ گار شخصی

ان؟“

زیربانہ وزیر ی سی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت نیا درنگ کھرنگ مٹینگ

سونگفی اینپا یری بخشتون بیوفری۔ دوفری اے تُرکی شہری بادشاہ لہ بوٹوے یود لو۔
 دو لہ نا ہلپہ لہ گوے ان۔“

زیربانہ ”یانگ لہ سوسی ہلپہ لہ سونگ زیرفی ان؟“

زیربانہ ”گوندے نیانگ وزیر گنگمہ دمس۔ یولی پورا شہری می گنگمہ سی
 یانگ لہ بخشتون بیوس زیرے بوالہ جوا بیاس۔ بیا چک بوا سی اونا کھدانگ گا
 شہری بادشاہ لہ بوٹوے ننگ نہ دو لہ ہلپہ لہ سونگ زیر باچک، تُرکی شہری بادشاہ لہ
 بوٹوے ننگ لو زیرے نا گوالہ اونگفی ان۔“

زیر باچک کھوسی زیرس، ”لے وزیر نئی بوا کھوانگ لہ کھیونگمی انمنگ نہ
 سونگ۔ یانگ لہ کھیونگمی ان نہ سونگ۔ ناسی نہ تُرکی شہری بادشی بوٹو بخشتون بے
 مین۔“

”اوتا چہ بے ان یانی؟“

زیربانہ ”نانہ وزیر نیسکا لہ شہر چکنگ نہ بادشی بوٹو نانگ لہ، وزیر ی بوٹو
 وزیر لہ تھوبی شہر چکنگ نہ نیانگ بخشتون بے ان۔ نیا نیسکا انو لہ سکے چک
 سونگسید۔ نیانگ نیسکا ژھر چک سونگسید۔ نیانگ نیسکا زاچس چک، نید اونگو چک۔
 درنگ ناینگ شہر چکنگ نہ بخشتون بیا، کھو ینگ شہر چکنگ نہ بیا انی؟ دو تا بے

میں۔ دیکھ نہ کھو نہ فی بخشتون پو بیا چک بے ان۔ یانگ لوقے سونگ۔“

کھولوس جويا۔ لوقے کھرنگ تھونس۔ ”لے وزیر کھیانگ مہ سونگسا؟“

”نا سونگس جو۔ سکولی انا سپنگ پنگ تھونس جو۔ تھونا نہ نونوسی گار

گوے ان زیرے تریا نہ نایانگ لہ لغم تھونمے لہ گوے ان زیرس۔ زیربا نہ نونوسی
دیو دیوکسل بیونگس۔“

”اوناکھوانگ تھونفونگ۔ ناسی چہ بیک۔“

یلے کسل دیرے کھونگ لوقے تھونس جو۔ تاکھونگ دیکھ زانا بانہ زے

انسوک جو۔ زوسے نہ ینگ کھونگ ایکھ دربارنگ مہ گوے انسوک۔ دیرے کھونپی

زان بان زوسنی جوکتو کھونپی بادشاہ لہ زیرس، ”نونونگ تھونے زانا زوسے چھمسید۔“

زیربا نہ بادشاہ سی زیرس، ”اوناکھونگ لہ دربارنگ اونگ زیر۔“

دربارنگ کھیرے نہ زیرس، ”انالے بو کھیانگ لہ ناسی ترکی شہری بادشی بوٹو لہ

ہلپہ لہ وزیرتگما نہ کھیانگ انکار چا سونگس؟“

زیربا نہ نونوسی زیرید ”بوارینموشے، ناناہ وفادار وزیر حق چک لہ سکیسفی انا

میں؟ کھو نہ ناکمرہ چکنگ سکیسفی انا میں؟ چوچوسہ یا کمرہ چکنگ کھیونگسے میدپا مہ

تھونگفی انا میں؟“

”دو ان۔“

”اوٹا دو لہ کھوے بخستون مہ بیا اِنی، کھوے ینگ شہر چکنگ نہ بخستون بیا
نی ینگ شہر چکنگ نہ بخستون بیا اِنی؟ نا دو ملا مہ بے اِن۔ نا نڈانگ نمہ ژلے
گوید۔ ینگ نیا لہ خسیر غمول من جو۔ نیا لہ ہرتا من جو۔ نیا نڈانگ تھی مرضی کھہ بخستون
بید۔“

”لیا نمو گک۔ کھدا نگ کھتی مرضی کھہ بخستون بیوس۔“

یلے کسل تا کھونگ نپسکا بالغ تھونے یود پنی جو۔ نپسکا سی خسیر غمول پچی
کھورس جو، ہرتا ریرے کھہ جونس جو۔ تا نہ کھونگ نپسکا سونگس۔ ہرتے کھہ جونے
سونگس ارانگ گورانگ دس پچین لوق ٹو جونگ رگلین سونگس ملے چک لہ
تھونس۔ تھنگ چگی کھہ تھونس لے کسل۔ تھونا نہ سرک پو نہ نیا مے یود پنی ننگ
چکنگ نہ ٹود پے بیونید سوک۔ نمزو شام سونگسید پا۔ بادشاہ تا ینگ خنم لہ ہلتین گوین
یود، وزیر پوسی زیرس، ”لے بادشاہ کسل نمزو چھدسید۔ گوانہ دخن دی تھنگ پو گار
تھونے من یود پنی اِن پتہ مید۔ نڈانگ دیکھہ ٹود پے تھونید، یونگ پچی نہ
ڈوکٹوک، ینگ نو برا نگسے تھوبانا ہلتا گوید۔“

”لیا نمو گوید لے وزیر“ زیرس۔ بادشاہ ہرتے کھہ رونے پیکھہ ڈوکس جو۔

وزیری بُو ہرتے کھہ نہ بےسے دے ننگ پنگ ہلتا سونگس۔ دیکھہ تھمبے تنگسے تھورو سا
دوم بروسنی ننگ چچی یودسوک جو۔ دے سا دوم بروسنی ننگ پنگ نُو یوک لہ
زگوے یودسوک۔ کھو زگو رُدونگس۔ زگو لہ ڈونگ ڈونگ بیا نہ نسو فیدمہ اپنی چک
مینگ نہ بیونگس۔ وزیری بوسی اپنی لہ سلام بیاس۔

دیکھہ نہ اپنی سی ترس، ”لے نونویانگ گار نہ شختی ان؟ دکھہ خنمی بیابو سے
کینوق بہ تھونمی ان۔ یانگ چہ بیاسے تھونفی ان؟“

زیربانہ وزیری بُو چھو پچی زیمفارے سونگس، ”لے انو دویانگ لہ نیانگ
جو کٹو ہرمنگ تنید۔ دو سے نیا لہ یانی برانگسے من۔“
”تیا زیرے کھدانگ منگے ٹام یود؟“

”نیا منگے نیس یود۔“ اپنی سی کھوے شکل و شمائل لہ ہلتا نہ لیگی
مسننگ چن جوان چچی یود، بادشاہ زادہ رُوخ چچی۔ دخن مو لہ بادشاہ تھونگفا مید،
”اونایانگ بیکھہ کوپچی دُوک۔ نانی اشی پو لہ تریسے اونید۔“ مونگ نُو لوقسے
سونگس۔ سونگسے نہ زیرس، ”لے اپو زگوے کھہ مسننگ چن جوان چک تھونسید۔ نسو
فروئی ننگ۔ کھو نہ نیمبو یینگ چک سہ یود لو۔ نمزو چھدسید نیا لہ برانگسے من
زیرانگ، چہ بے دولہ؟“

”کھیونئی لے اپنی، تا ینگ گار تنید۔“

یلے کسل بادشاہ لہ سہ ”شوخ“ زیرس۔

”لے یو چچی دُکٹوک ہے لے؟“

”چنگ چہ گوے لے کسل، شوخسی۔“

اپنی سی کھونگ لہ ”شوخ لے ملی اتونگ۔“

زیربانہ ”اپنی نیا نہ نیمبو ہرتا سہ یود جو۔“

”ہرتا دے خلاس پنگ تونگ۔“ ہرتا خلاس پنگ تنگس جو۔

کھونگ ننگجونگ سونگس۔ گوانہ اپو چک جو غور سے ڈاؤ زوخ چچی تمھسے دو
کھٹ فچو سے دیکھ دُکسے یودسوک۔ کھونگ نیسکی دے شکل و شمائل پوتھونگما نہ
اپو کھٹ پیکھ نہ لنگس۔ اپو سی کھونگ لہ سلام بیو نہ کھونگ نیسکا سی اپو لہ سلام
بیو ختوت ختوت سونگس۔ بہر حال کھونگ نیسکا اپو سی کھٹ پیکھ یقس۔ یقسے نہ اپو
سی کھونگ نیسکا لہ ترس، ”انالے نونو نیسکا، یدانگ گار گوے ان؟ یدانگ گار نہ
اونگنی ان؟ چہ لس چچی بے ان؟“

زیربانہ وزیر ییری زیرید، ”لے بوا شیخ ییری شزدے نیا ہلتوخسید۔ نیا گیو خسی

کھ نہ بیونگنی ان۔ نیا لہ زاچس چچی من۔ دیکھ نہ نیا یانگ لہ نئی ہرمنگ تنید۔“

”اپنی شوخو بیا سے زان بیا سے کھیونگ۔“

اپنی سونگے زان بیا سے کھیونگس، کھونگ زان زوس۔ اپنی، اپو نہ دے
 فرو نیسکا دربار سونگس جو۔ گوانہ وزیر ی بوسی زیرید بادشاہ لہ ”تا واقو یانگ
 ہرمنگ تونگ۔“

”یلے اتانہ اٹو، نا بغداد شہری بادشی بو ان۔ دیو بغداد شہری بادشی وزیر ی
 بو ان۔ (تا بادشاہ سی کھوتی ہرمنگ کنگما تنیدپا۔) ”نیا کمرہ چکنگ یقے میدپا مہ
 سکیسفی اپنا، کمرہ چکنگ یقے میدپا نیا چوچو مہ تھونگنی اپنا۔ گوندے نئی بو اسی تُرکی
 شہری بادشی بوٹو لہ نا لہ ہلپہ لہ تنگس۔ دی وفادار وزیر ی بو۔ تنگما نہ نا سی کار گوے
 ان زیرے ترس۔ تریا نہ کھوسی زیرس نا یانگ لہ تُرکی شہری بادشی بوٹو لہ ہلپہ لہ
 گوے ان۔ زیر بانہ نا سی نیا نگ نیسکا لہ شہر چکنگ نہ بادشی بوٹو نانگ لہ، وزیر ی
 بوٹو وزیر لہ تھوبی شہر چکنگ نہ میدپا بختون مہ بے ان زیرے نا سی وزیر لہ وقے
 تنگس۔ دو سے نڈانگ نیسکا نمہ ٹلے اونگنی ان۔“

زیر بانہ اپنی نہ اپوسی اُہوہو خنوم بیاس۔

بیانہ ”چہ سونگس یدانگ نیسکا لہ؟“

زیر بانہ اپوسی زیرس، ”نئی شہری بادشاہ لہ بوٹوے یو دپا۔ دے بوٹو

دنیادی بادشاہ گنگمہ لہ مہ سکیوربا دو سے دو چٹائی شہری بادشاہ لہ ہسکے کھیربا تیار یود۔
 گوانہ دو سے بادشاہ انکار سونگسے یود۔ بادشاہ مسلمان ان۔ نئی شہر پو لہ یونان شہر
 زیرید۔ نئی بادشی بو نو مسلمان ان۔ دوفری بادشاہ جن پو لہ سکیوربا لہ انکار سونگسے
 یود۔ جٹی بادشاہ سی کھوے کھہ جٹی ہر مق تنگسے یود۔ درنگ نہ جقمہ نیشو ہر مق چک
 ان کھوے کھر پو لہ سکورے، سکیورید نہ سکیور، مید نہ ننگ کھنگمہ لہ مے تنید۔
 خاتون پو کھیرے میدا یقپا مید، زیرید۔ ہسکے نم لنگسے نئی بادشاہ اقرار سونگس نہ
 سونگ، مید نہ کھوئی نئی بادشی کھر لہ مے تنگسے بو نو چدے کھیربی ان۔ گوانہ
 یدانگ گوندینگ تھونسید سوک نہ لس پو ترانیدپا۔ دو سے لس پو دیو سونگسید، چہ
 بے تا دو لہ؟“

زیربا نہ کھوئی سی زیرس، ”یتی یا تھنگ پو نہ بادشی کھر پو تھفرنگ یودا،
 نیمور یود؟“

”بس مہ گھنہ خنوم بجی لم ان۔“

زیربا نہ ”لس پو نہ بدو نوپا، نئی شدیا رگی مید۔“

”لے ملی اتونگ کھدانگ کھوانگ لہ حکمت سونگس نارے رگی اپوینگ

چتھو یود۔“ یلے کسل کمرہ چکی زگو فیس جو۔ فیا نہ کمرہ چک سلنگسے رگی یود سوک۔

رگیونگِ فسلیں فنین کھیونگے بادشاہ سی رگی چک فیونگس جو۔ وزیری فروسی سے رگی چک فیونگس۔ تا کھونگِ ژھن لہ بیونگس جو۔ کھونفی سی اپو لہ ترس، ”نیا تا نیم مید یدانئی نیا لہ کھری نشانی چک من۔“

زیربانہ اپوسی زیرس، ”یدانگ یا رگیالم پوزونے سونگ نہ انا تھئی کھہ لوق چی یود۔ دے لوق پیکھ رگشہ سنگِ مرمری ردو بجوق تنگئی ہلچنگرے یود۔ پیکھ چھونگو شنگیل چک سے یود۔ گوانہ نئی بادشاہ نام کھوربا اونگس نہ خاتون کن کھدے پیکھ اونگی ان۔ یا ہلتموتنگ نہ پیکھ اونگی ان۔ گوانہ یدانگ دیکھ تھونانہ دیکھ خلد بد فیونگس نہ یدانگ ہوشیار بیاسے سونگ۔“

یلے کسل تا اپنی نہ اپوسی چہ بیاس جو، چھونگو کوشو مکِ فلق چک یودسوک جو۔ دے فلق پیکھ نیسکی لچو کل چوکس جو۔ دیکھ نہ اپنی نہ اپونیسکا سی وضو بیاس۔ بیاسے نہ حاجتی فیاق رکعت نیس نیس بیاس، ”یو دھفو کھونگ نیسکا لہ جئی ہرنی کھہ رگیال تھوب چوک“ زیرے دُعا بیاس۔

یلے کسل تا نہ کھونگ نیسکا کھیر یدپا جویا۔ ان نہ ان کھونگ نیسکا دے لوق پیکھ تھونس جو۔ تھونانہ دیکھ لیا خموشنگیل چک یودسوک۔ کھونگ نیسکا دیکھ خلد بد فیونگس جو۔ فیونگس نہ کھونگ نیسکا ینگ ژھن درول تنیدپا جو۔ تا خدانئی ہلخمہ

ذاتِ پوسی جنّ کئی اَجَلِ گنگفی وِخسنگ نُو۔ جقمہ نیشو ہرِثِق چک پو گنگمہ بوسین
 دُوکسے نہ دے بجھی ژھن لہ کھونگ گنگمہ لہ نید کھوکسے ایکھ اے فو قسے ایکھ اے
 فو قسے یو دسوک۔ سنتری چک لہ کھوانگ نید ژھدے میدسوک۔ تا کھونگ نيسکا
 کنگ سکت لق سکت مہ فیونگما دیکھ تھونس، تھونے کھری زگوہرِثی کھ تھونمو نہ نیمبو
 کھونگ نيسکا سی گر اخفو بیاس۔ وزیر ی بوسی بادشاہ لہ زیرس، ”گو انہ یانگ ترانگ
 پوری ہر توین اونگ۔ نا خون پوری ہر توین اونید۔ دو پنجھید نہ بلا ژھن لہ چک
 چک پو نوزن مہ سونگ نارے اے سی ایو بی رگی قبضنگ لقمو تونگ۔ اے سی
 ایو بی رگی قبضنگ لقمو تونگ۔“

بسم اللہ زیرے نہ نارن بادشاہ ترانگ پوری جوکس جو۔ وفادار وزیر
 خون پوری جوکس۔ ہر توین سونگسے سونگسے نيسکا کھورے تھوکس۔ دو مینا نيسکا سی
 نیز بھی کھ ینگ گنگمہ لہ رگی تیانین تسلی بیاس۔ کھونگ نيسکا لہ تسلی سونگس جو۔ لوقسے
 اونگسے ینگ یا لوق پیکھ سونگس۔ تا کھونگ خلدس، خلدپانہ بادشاہ نید اونگس۔ وزیر
 کنڈیری سنتری مین دوس۔ دے من نہ تا نمزو تھہ سنگ سونگس جو۔ دوپا گوپا چوق
 بیہ فو بوس، ایکھ نہ یو سکت زیر بی انسوک، ”لے یونانی بادشاہ کھیانگ بو نونا لہ
 سکیورید نہ سکیور مید نہ نا کھری ننگ کھنگمہ لہ مے تنید۔“

فیاق بنگ گن زیرس، گیو خسپا سونگس، سکت بت چجی مہ کوس۔ دیرے بادشاہ لہ تا جُور یودپنی۔ سکت بت چجی چنگ مہ کوس۔ مہ کوانہ نیمبو بادشاہ لہ خمس، ”لے دیُونی درنگ چنگ سکت بت چجی زیربا مید۔“ بادشاہ سی برہن پوری چوق ہلتس۔ ہلتانہ دوری کھرغی ہرکا کھوانگ دُرولید سُوک، ”لے شزدے چن بادشاہ یانی سی سُوئی روخ بیا لہ تنگس۔ درنگ یانی سی فی ستروق نہ ننگ نہ کھنگمہ نہ گنگمہ لہ سکون گوا چوکسید۔“

دیرے کھو لہ برہنی زگو رگشے بیاسے سہ فیا مہ کھیو دپا فید چد چجی بیاسے نہ ہلتس۔ دیرے نمزو سہ سنگ سنگ گوین اونگس۔ اونگمانہ کھو زگو رگشے بیاسے فیس۔ دیکھ نہ کھو سی وزیر لہ اونگ زیرے کھیونگسے نہ کھو لہ زیرس، ”لے وزیر درنگ ندانگ لہ معجزے سونگسنگ۔ دی درے ہرق گنگمہ رلبے میدانگ۔ یو بادشے دُوکتوک۔ یو نہ نیمبو وزیر چجی دُوکتوک۔ بادشاہ لہ نری بوٹو سکیوربی، وزیر یو لہ کھری بوٹو سکیوربی خدانہ دریسے چھد بیا کھیونگ۔“

”لیاخمو گگ لے بادشاہ تا دیو روخ پو بین چجی۔ ندانگ لہ کھوئی کھ تھنو کھیربا مہ کھیو دپا دُوکسے یودپا۔ مید نہ یری بوٹو کھوئی درنگ کھیریدپا۔ بوٹو مہ منس نہ ننگ کھنگمہ لہ مے تنیدپا۔ دوگوانہ یول می سامی سی یانگ تھسی کھ یقپا میدپا۔ دیو لہ

تانا مین مہ زیر۔“

دیرے کھونگ کھری ہندوق پیکھ سونگے کھورے ہلتا نہ کھودانگ ہلتنمو
 بے دے ہاپنگری کھہ چک رگی کھورے کھورین یود۔ دے رگی نہ نیمو فوقپا نہ
 خلیگ خلیگ گوید۔ دو بادشاہ لہ تھونگس۔ دو بادشاہ لہ تھونگما نہ بادشاہ اپن تھدس۔ وزیر
 لہ زیرس، ”یلے وزیر نڈانگ ہلتنمو بے دے ٹوق پیکھ چک رگی کھورے کھورین
 ننگ۔ چھدھی کھہ دیکھ کھوے سردار پو یودپنی ان۔ کھیانگ یو سو انمنگ ہلتا
 سونگ۔“

”لے بادشاہ نا جکھسید۔“

”لے کھونگ تھی روخ لہ تھونفی انمنگ۔“

”تا یری شزدے ینگ چک سہ تونگ۔“ ژھرے چک سہ کھو نہ نیمبو
 تتگس۔ دیکھ بادشاہ وزیر یری تینگ پو سنیاں تتگے نید اونگے رگوگنگ گنگمہ گوچس گن
 سہ کھرغی مارفوسونگے وزیر یری بو کندیری سنتری بین کھورین یودسوک۔ دیرے کھرو
 نیشو ژے فاصلی کھہ تھونین چھی کھونفی سلام بیاس، ”السلام علیکم لے ستروق فیونگ
 رگو فیونفی چونگ“ زیرس۔

دیرے وزیر یری بو لہ خمسمس، ”یلے یونگ نڈانی دے درے ہرق گن

ردبانہ مکے لہ اونگھی انا چہ ان؟“ زیرے گومبہ نیس خسومی فاصلی کھہ تھونین چھی یوئی رگی کھورے یودا زیرے کھوسی ہلتس۔ ہلتا نہ کھونگ لق ستونگ یودسوک۔ ترس، ”کھدانگ اُنیکھ دُوکسے نالہ زیر کھدانگ گار گوے ان؟“

تریا نہ کھوئی زیرس، ”لے بادشاہ نیا یدانگ سو ان؟ یدانگ گار نہ اونگھی ان؟ زیر بو ہر تحفا بیا اونگھی ان۔ نا یونان شہری بادشی وزیر ان۔ کھو یولی ژھر مہ ان۔ نئی بادشاہ سی ہلتا تنگھی ان۔ نیا نگ اپنن تھدسید۔ دی جقمہ نیشو ہر ثق چک پو گنگمہ درے یولی بادشاہ سی نئی کھہ ہر مق تنگسے یودپا۔ بو نو سکیور زیر بانہ کھو ہنڈو ان، نیا مسلمان ان۔ انانہ نیا مہ سکیور با یودپنی اپنا۔ دوفر ی کھونگ نیا لہ دھمکی منین یودپنی اپنا۔ درنگ نہ نئی لس پو چھدس۔ گوانہ نئی بادشاہ سی خبر لہ تنگھی ان۔“

”اونان یدانگ اونگ“ زیرے کھیونگس۔ دے من نہ وزیر ی بادشاہ لہ ”لے بادشاہ سلامت لونگسی جو“ زیرس۔

وزیر اونگسے بادشاہ لہ سلام بیاس۔ بو کھی کھہ گو کلس، ”یلے بادشاہ تتی شزدے نئی بادشاہ سی یدانگ لہ دعوت بید۔“

زیر بانہ بادشاہ سی وزیر پو لہ ہلتس۔ ہلتا نہ وزیر ی زیرس، ”لے اتا وزیر بادشاہ لہ شگریہ زیر۔ نیا لہ ایکھ اتا چک نہ اَنو چک یود۔ دونگ نہ تھوکسے دونی شڈیا

نہ اِذن لینے میدپا نیا تیتی شِدیا اونگما مید۔ نیا درنگ نیمو دُوکسے یا بیر لہ یا سنانگ لہ اونگمو نہ اونید۔“

”اوتابیر لہ یا سنانگ لہ، دوپا اہا فُولبا مید اِنی جُو؟“

زیربانہ ”دوپا اہا نیا تاریخ فُولبا مید“ زیرس۔ کھونگ چھد بدکن بیاس۔ کھونگ لوقسے اونگسے بادشی کھرنگ سونگس۔ دے درے ہرہق گنگمی رونگ لوب فیاقسے رگیا مٹھوینگ فنکس جُو۔ تانہ کھر لہ فچوکھ بیاس جُو۔ دے لوق کن سہ فچوس۔ یلے کسل کھرنگ زنگ زنگ کن بیدپا جُو۔ بادشاہ سی جق بَدون زان منھی نیٹ بیاسیدپا جُو۔ وزیر ی ہرہق لہ زانا بَدون زان منھی نیٹ بیاسیدپا۔

اہیکھ کھونگ پینسکا لوقسے اونگسے اپنی نہ اپوے ننگ نُوتھونس۔ تھونانہ کھونگ چوق سجدنگ نہ گو ہلا انیدسوک۔ یلے کسل کھونی برانگتروت بیاس۔ اپنچ رگانو اونگسے نُوس۔ دیکھ نہ ترس ”چہ بیاسے یدانی؟“

”نیا سی چک کھوانگ میدپا بیاسے رد بسید۔ کھوتی انا یودپو یود۔ بیکھ یودپو گنگمہ نیا سی چک کھوانگ فُود تنگفا مید جُو۔“ زیربانہ ینگ برانگ پو لہ زد مسے برانگتروت بیاس۔

”بادشاہ لہ ژھورسیدا مید؟“

”بادشاہ لہ ژھورے وزیر نیا لہ دعوت لہ تنگسید سوک۔ گوانہ نیا متی اِذن
مید پامہ گوانگفی اِن۔“

”آفرین کھدانگ لیگی لیا خموبیاس۔“

تا دی بادشونگ وزیر کُن دیُونی لس کُن عجیب دوکپی۔ کھونگ بیسا لہ گوے
اِنانینگ گار گوے اِن کھونگ لہ ہوش کھوانگ مہ دوکپی اِن۔ گو پنچس بو پنچس چنگ
نہ چنگ کھورے مید۔ تا کھوئی جندونینگ خسیر خمول کھورے یودپنی جو۔ دے
اپنی لہ اے سی جندہ چک پو خالی بیاسے منس۔ اے سی جندہ چک پو خالی بیاسے
منس۔ دیرے وزیر ی بوسی بادشاہ لہ زیرید ”تا چہ بید لے بادشاہ؟ ندانگ ایکھ
دعوت لہ گوید۔ ندانگ لہ گو پنچس چی چنگ مید“

زیر بانہ اتا سی زیرس، ”لے بادشاہ یدانفی گو پنچسی فکر چا بید؟“ اَبیکھ
صندوق چی یود سوک جو۔ دو لجر تھینے کھیونگس۔ دینگ نُو بادشاہ لہ بیور بی گو پنچس سہ
یود سوک۔ وزیر لہ بیور بی گو پنچس سہ یود سوک، کنگمی بوٹ، نگی بک کھرب تھونے
من اِنینگ یود سوک۔ دونگ کھونگ لہ منس جو۔

تا کھوئی سی زیرس، ”نیا یدانگ سہ کھدے گوے اِن۔“ اپنی نہ اپو سہ
کھدس جو۔ تا اپو نہ اپنی نہ کھونگ سونگس جو یا۔ تا نہ یونانی بادشاہ سی بوژھا بو سترنگ

کُل لہ فیاختب کلے ترانگ خیون لہ، اُستادگن دُونو تنگسے ڈانگ حریب بین چچی
 کھونگ نہ فسوے اونگس۔ کھونگ دیکھے بیس جو۔ تا نہ بوژھا بوسترنگ گنگمہ سی بغدادی
 بادشاہ زندہ باد بغدادی بادشی وزیر زندہ باد زیرے نعرہ تین کھیرے گھرنگ
 تھونس۔ گھرنگ تھون لے کسل بادشاہ سی جق بدون زان تنگس۔ وزیر جق خنوم نہ
 فید زان تنگس۔

تنگفی جوکوٹو بادشاہ سی بغدادی بادشاہ لہ ترس، ”یری منخ پو چہ ان جو؟“
 ”نی منخ پو ناران بادشاہ ان۔“

یلے ناران بادشاہ گوانہ ناسی خدانہ دریسے چھد چچی بیاسید۔ یانگ یو
 بیکھ تھونما رگوسید۔“

”دو چہ بیاسے یانی چھد پو؟“

”نالہ یا بوٹو چک پو ژا میدا مید۔ وزیر لہ سہ بوٹو چک میدا مید۔ گوانہ
 نانی نری بوٹو یانگ لہ سکیور بی چھد بیاسید۔ وزیر کھوری بوٹو وزیر لہ سکیور بی چھد
 بیاسید۔ یویدانی قبول بیارگوسید۔“

زیربانہ ناڈانگ یوژلے اونگفی ان زیرے مہ زیربا ”لیاخموگ لے
 بادشاہ یانی خدانہ دریسے بیاسفی وعدی کھ نیا تھونید“ زیرس۔

یلے کسل تا بادشاہ لہ بادشی بوٹو وزیر لہ وزیر ی بوٹو بختون گن تیا نگس
 لے کسل۔ تیا نگفی جو کٹو بادشاہ بادشی کھرنگ کھوری خاتون پو کھدے، وزیر کھوری
 خاتون پو کھدے وزیر ی کھرنگ سو نگس۔ وزیر ی بو سترنگ پو سہ لیگی رگشے رگو
 بونگ، مسنگ صورت، شنک عقل یود سوک جو۔ وزیر لہ دے حق لہ نید ملا مہ
 کھوکس۔ نید ملا مہ کھوکفا پلنگ پیکھ لنگسے دوس۔ وزیر ی بوٹوسی ترید، ”انالے وزیر
 یانگ لہ چہ سو نگس یانگ خسمبے چکنگ فو تسید؟“

”چنگ مید لے خاتون نا خلدس۔“

”خلد پو تا درنگ نہ جقمہ خنوم بیجی سو نگس۔ بیونگس ینگ جو۔ یانگ لہ چہ
 سو نگفی ان نہ نالہ زیر“

زیر بانہ، ”یلے خاتون کھیانگ لہ مہ خسنگما زیرس نہ نانی بادشاہ نہ بیسے زانا
 چک منٹ چک مہ دو پکی ان۔ کھو کھرنگ چہ بیاسے یود؟ گانگ بیاسے یود؟
 زیر بو خبر ملا مہ بیا، نا کھیانگ نہ دریسے دکھ کڑا تئین دوکپو۔ نا لہ نی بادشی کھ سننگ
 تمھیند۔ کھری شزدے سو نگ نہ نانی بادشاہ چہ بیاسے یود زیر بو ہلتسے نہ لو قسے
 اوئید۔“

”لیا خمو گک یانگ شوخس۔ نا سہ فرو پا بیا رگو سوگا؟“

”یانگ فروپا بیا مہ رگوس۔ لم پو نانگ لہ شیسد“ زیرے کھو سونگس۔
 وزیرى بوئو وزیرى بو لوقسے اونید زیرے ددے دُوس۔ وزیرى بو بادشى خبر لہ
 سونگس۔ تا زگونگ چدے یودپنی۔ کھو لہ جق بدون پو یینگ دُونی لا، کھو دے گنگمہ
 ہلتسے یودپنی۔ غزیم کھنگ پو سہ تھونگسے یودپنی۔ دیرے دے غزیم کھنی برن
 تھنگار ستق چى یودسوک۔ ستق پو لہ چھو تنگما لہ چھو غو رزنگ چى یودسوک۔ کھو
 دیکھ نہ ستق پیکھ گوالہ زمبے چک تنگس۔ ستق پیکھ نہ برن پیکھ فرید زدو چک
 سونگسے یودسوک۔ دیرے کھو کلے دے فرید زدوے کھ سونگسے ہلتس۔ بادشاہ
 غزیمسے یودا لنگسے یود زیر بو ہلتا نہ بادشاہ غزیم کھوکسے گونگ چھوال فنگسے
 یودسوک۔ خاتون پو کنگ کوکھیکھ لنگسے یودسوک، ”لے بادشاہ غزیم کھوکسے ننگ۔ مو
 لنگسے ننگ۔“ دیرے کھو ہلتین دُوکپا نہ دے حرامزادہ نوسى چہ بیاس؟ مو سونگس،
 سونگسے نہ الماری چک فیس۔ فیسے نہ دینگ نہ رگی چک فیونگس۔ فیونگسے کھیونگسے نہ
 موسى چہ بیاس؟ فی درے یولی ہرتق رذب کھن پو کھدانگ نیسکا انا مین زیرے
 رگی شوب پنگ نہ فیونگس، فیونگسے نہ بادشى جنگینگ تیانگسے نہ رگو نہ گو بر فیس۔ فیسے
 نہ موسى شوخمو بیاسے گو لقفس چنگ زدرس۔ زدرے نہ مو شوخمو بیاسے باہر بیونگسے
 اونگس۔

دے من نہ وزیرِ بُوئی مِک ٹھوب سونگس۔ سونگسے کھو کھیرے دے
 رزنگ پنگ فوس۔ چوق رزنگ پنگ فوقپا نہ کھولہ ہوش اونگس۔ کھولہ خمسمس موسی
 گو کھورسید۔ درے یُوولی ہرمنگ چی تنگسید۔ زیرے کھوشومو بیاسے رزنگ پنگ نہ
 بیونگس جو۔ بیونگسے نہ دے زگو چھن پنگ دُوس۔ تا موگو پنچس بدل بیاس۔ فچوکھ
 بوکھ بیاسے تا مو دینگ نہ بیونگس۔ بیونگما نہ کھوسہ موے گیب پنگ ژھوسے سونگ
 سونگ پولہ سونگفو انا شہری تھئی کھ تھوس۔ دیکھ برق چچی یودسوک۔ دے برق
 پولہ مو ردوقپا چک تیانگس۔ تیانگما نہ برق زگو یودپنی انسوک لے کسل، مو دوری
 ننگجونگ سونگس۔ گوانہ کھوسہ ننگجونگ سونگس۔ گوانہ دوری سنتری گنگمہ یودسوک۔
 چوک چوگی کھ سنتری لنگسے یودسوک۔ گوانہ دے حرامزادہ نواسے گنگمہ لہ نید کھوکفا نہ
 دیکھ گوے انسوک ژھن ستونگ مینگ لہ۔ گوانہ دے سنتری لہ دو پتہ یودپنی
 انسوک۔ گوانہ جغی مانگ ژا اونگی درنگ موسی ینگ اتو چک سہ نیمبو کھدے
 کھیونگسید۔

دی بوسترنگ لہ گوہرنگ مید زیر بوسچج ان، مو بادشی گو ہرٹوبسے کھورے
 گیب لہ لوقسے کھوانگ مہ بلتا درے لہ خبر کھیر با لہ یا سونگ سونگپو لہ سونگفو بادشی
 دربارنگ تھوس۔ بادشاہ دیکھ یودسوک۔ کھوری ہر مق لہ تقریر بین۔ یودپا چک نہ

نیمبومو یا ہر مق پوتر سے سونگے بادشی میز پیکھ دے گو ٹوٹو اوق پنگ یقے یقے لقیس
پنگ نہ فیونگے دیکھ یقے۔

دیکھ وزیری بو زگو چھن پنگ چوق سے کھ دُکس۔ دُکپا نہ دے
سنتر یونی زیرید، ”لے دی اتونڈانی پتے سہ مہ بیا“

زیربانا چگی زیرس، ”لے چہ گگ تا موینگ لوقسے گوے لا۔ لوقسے گوے وخ لہ نڈانگ کھو زونید۔“

تاسنتریونی اے سی اے لہ اے سی اے لہ ترس، ”مونہ نیمبو اونگنی می سیدھا مونہ نیمبو کھرنگ گوانا میھا گاری بیارے ڈوگنگ؟ پقری کھو ترانگسے بادشی دربارنگ سونگس نہ کھو جاسوس مین۔ تاکھو دیھا بیارے ڈوکس نہ کھو جاسوس ان لوقسے گوے وخ پنگ زون“ زیرس۔

بادشاہ تقریر ژھدس۔ دیرے کھو دے گو لہ ہلتس۔ غدونگ پولہ ہلتا نہ درے یولی بادشاہ لہ یوچھو دید، ساعت چگی من نہ یاگوسی نالہ کڑا تنید۔ ساعت چگی من نہ یاگوسی نانگ لہ کڑا تنید۔ چنے مسینگ صورت لیاخمو یودپنی فروچک یود۔ بادشے ڈوکٹوک یو۔ بقی ہلتین ڈوکس۔ دوکسے نہ کھوسی ترس، ”انالے یونانی بادشی بوٹو دیوچہ ان؟ سو ان دیو؟“

”یانی سی نالہ ہلپہ تنگسا مہ تنگس؟“
”تنگس۔“

”بتی بوا انکار سونگسا مہ سونگس؟“
”سونگس۔“

”گوانہ یری ستونگ رگو ہرق گنگمہ دی جقمہ نیشو ہرق چک پو گنگمہ سکیورید نہ سکیور مید نہ نیا کھری گھر زدونگ لہ مے تنید زیرین دُوکسے نہ ہسکے ہرق چک گنگمی اپنا، دیو نہ ینگ چک اونگسے نہ دے ہرق گنگمہ ردلس۔ دیو بغدادی بادشی بو انسوک۔ ناکھو لہ سکیورنی ان نئی بو اسی۔ اے وزیر ی بو انسوک کھو لہ وزیر ی بو نو سکیورسید۔ گوانہ وزیر ی بو نا لہ ربنی موقع تھوبفا مید۔ بادشی بو لہ کمرنگ نید کھوکس۔ کھوکفا نہ ناسی کھو ردبئی ان۔“

زیر باچک بادشاہ حیران سونگس۔ سونگسے نہ ہرق لہ ترس، ”انالے ہرق گن دیو لہ مو لہ چہ انعام بید؟“ زیرے رین خسوم ترس۔ ترس نہ سہ چگی سہ ہش کھوانگ مہ فیونگس۔

بجی رسی کھ فر ا جن چک لنگسے نہ زیرس، ”لے بادشاہ کسل دی ہرق پو گنگمہ سی یانگ لہ چنگ جواب چی منما مید۔ مو لہ یوڑے انعام حق سونگ زیر بنی۔ گوانہ موے انعام پو ناسی چدید۔ کھوانگ گنگمہ ناسی بیاسفی انعام پو لہ راضی یودا مید؟

”یود لے فر ا کھیانگ زیر۔“

”گوانہ مو لہ انعام پو یو حق گوید جو، اے انعام پو یانی ژامشے من نہ من۔ یری

دی ستونگ رگو ہرق پور دہتوگی اونا فودتگنوگا۔ دی مینگانیس، اے گار یودپنی ان پتہ مید۔ دیو بی گو رگوے کھ کلے یودسوکنارے کھو ژامشے مسینگ صورت شنگ عقل رگو بونگ چی دُوکتوکپا؟ ژامشے رگشے دُوکتوکپا؟ کھو سہ آخر بادشاہ چی دُوکتوکپا۔ موے بوا تھدے موے زی تھدے یولمی تھدے سکیورنی بادشولہ موے نُورومہ اونگما نہ موے نُورویانگ لہ اونگنوگا؟ ژھو چھو کول سکولبا۔ چھو بولونگ بولونگ خسود چوک، چوکسے نہ موے گونموگوے کھ لزوق، دیکھ نہ دے چھو موے سنکھو لہ فوسے تونگ۔ فوسے تنگس نہ دو لہ چھوزنگگ بُودید۔ دیکھ نہ سیا کھیونگسے دو چوق۔ چقس نہ دو لہ ژورولنید۔ لنگما نہ دو ژوک، ژوکس نہ دے چھوزنگگ گنگمہ چھدید۔ دو لہ پیو نہ سنیرمہ تھقسے نہ توب۔ تبسے نہ موے ترانی روستوت پیکھ یری مہر پوتونگ۔ تنگسے نہ مو فودتونگ۔ انا مین لے ہرق کن؟“

”دی تخم حرام مولہ یوسزا ان۔ ٹھیک زیرنی ان لے فزا یوکھیانی لیاخمو

زیرنی ان۔“

یلے کسل موزونس، زونے نہ ژھو چھو فوسے تنگس۔ بُودنی چھوزنگگ کن لہ سیا چقسے ژوکس۔ ژوکسے نہ پیو نہ سنیرمہ تبس۔ ترانی روستوت پیکھ مہر پوتونگس۔ تا قاکھوانگ بیدی مو۔ دیکھ نہ مو فودتنگس۔ دوکھو لہ تھونین یوددے۔ تانہ مودینگ نہ

بیونگما نہ کھوسہ بیونگس۔ گنگمہ سی ”چہ سونگفی انمنگ گانگ سونگفی انمنگ؟“ زیرے
ترید، سنترہونئی سی۔ موے دے قابے سکت پوسی سنترہونگ لہ کھو زونا لہ
چھو پچی ہکا بکا سونگس۔

ایڈارے تھونا نہ سنتری چک پوسی لے بھئی جنئی مو ژا اونگمی اپنا
درنگ کھیانگ سہ اونگسید۔ تا مو گو کھورے شورس۔ کھو زونس۔ زونے بادشی
دربارنگ کھیرس۔ کھیرے نہ زیرس، ”چا اونگفی ان ژوک اونگفی ان کھیانگ؟“
”لے بھئی نا کھدانگ لہ دی ہرمنگ کن مہ تنگمی ان۔ کھدانگ نا بادشی
شدیا کھیر۔“ تا کھو لہ نوزن سونگس۔ بادشاہ رحم چن یودپو۔ یلے کسل کھو لہ ہتھگری تنگسے
بادشی دربارنگ کھیرس۔ تا قدرتی رول لہ نہ کھوانگ لیگی مسنگ صورت کمال
یودپنی۔ دے کٹھو زوسے سکیا سونگفی لا تا۔

بادشاہ سی ترس ”دیوسو ان؟“

”لے کسل دے خاتون پو نہ نیمبو اونگفی ان دیو۔ جنئی مانگ ژا اونگمی اپنا۔
درنگ دیوسہ نیمبو اونگسیدسوک۔ نیا موسی فروپا کھدے اونگفی دوکتوک زیرے گویا
مہ زونئی اپنا۔ مولوقسے گوے وخ لہ نیا سی مولہ ترس۔ کھیانگ نہ نیمبو اونگفی می سو
ان، زیربانہ موسی قوبین زیرس۔ گارے نا نہ نیمبو سو مہ اونگفی۔ زیربانہ موے گیب

پنگ نو کھوسہ گوین یودسوک۔ یودپانہ نیاسی کھو زونے کھیونگنی ان۔“
 بادشاہ سی ترس، ”کھیانگ سو ان؟“ زیربانہ کھو لہ اپنن بوگقس۔ غو
 بیاسے نوس۔ ”کھیانگ چانوسے ان؟ فی سنتریونئی کھیانگ لہ تیانگ ردونگ
 بیاسا؟“

”مہ بیاس۔“

”اوناکھیانگ چانوسے ان؟“

”فی کھوقہ چھسے زیرباکھوانگ یتا میدیانگ لہ۔“

”کھیانگ لہ فی شدیانہ چنگ سہ جکھومید۔ کھیانگ کھری اصل چپرو

زیر۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”ینگ چہ گگ دی ردبنوئی بادشاہ ان۔ تاکھوسے
 وزیر ان۔ نیانیسکا انو لہ سکیس پیکھ نہ منٹ چک کھوانگ بر بیسے مہ دوفنی ان۔
 (تاکھوکھودانگ نمہ ژلے اونگفوتھونے من ہرمنگ گنگما کھو لہ تنگس۔) نیانیسکا نمہ
 ژلے دی یونان شہرنگ تھونس۔ تھونانہ بادشی کھر پو لہ یری ہرق سکورے
 یودسوک۔ نیانیسکا سی یری ہرق پو ردبنی ان۔ بادشاہ سی کھوری بوٹونئی بادشاہ لہ،
 وزیر ی بوٹونالہ سکیورسیدپا۔ دوسے یانی ناریدید نہ سہ نافرودتئید نہ سہ۔“

”اونٹا کھیانگ دکھ چا اونگس؟“

زیربانه ”نیانہسکا بادشاہ کھوانگ کھوری کمرنگ نا نری وزیر کھرنگ نُو
 نید اونگما لہ سونگسیدپا۔ نا لہ بادشاہ نہ منٹ چک کھوانگ بر بیسے دُوکپو برداشت مہ
 گوانا بادشی خبر لہ اونگما نہ دے یدانی سی سزا تنگنی تھم حرام موسیٰ فی بادشاہ ردبے گو
 یانگ لہ کھیونگنی ان۔ نا تاٹرایا گو گار بُوڈوگا ہی تاٹرایا گو گار بُوڈوگا ہی زیرے نایا
 گوے گیب لہ اونگنی انپا۔“

زیربانه ”تا کھیانگ دے گو نہ چہ بے انپا؟“

”نا بادشی گوزی سنگ پو لہ خلنے نا شس نہ گیو دمید۔ نا چہ بیاسے یول
 لہ لو قسے گوا؟“

”کھری منخ پو لہ چہ زیرید؟“

”نی منخ پو لہ وفادار وزیر زیرید۔“

”واقعی کھیانگ لہ کھری بوا سی شوقبو لہ کھوانگ بلتسے منخ تخفی انسوک۔
 ٹھیک بیاسنی ان کھدانگ نیسکا سی تانی دے ستونگ رگو ہرق پو ردبانه نا چہ
 بیک؟ کھوندانگ کھوتی ہوشنگ چا مہ دُوکس۔ ہلوان نید اونگما نہ ردبیدی اونٹا فود
 تنگنوگا؟ دوے کھیانگ وفادار وزیر امنگ۔ کھیانگ فی وزیر بیاسے دُوک۔“

”لے بادشاہ سلامت فی بادشوشس۔ نا یانگ ژوخ پو بادشی کنگ ہلم
سترا نگمی نوکر بیاسے دُوکٹوک۔ امہ دوسے فی شرطِ چچی چک یود۔ دے تخم حرام مو
سی دے گو گار فنگمت۔ نا دے گو برانگ پو لہ سپارے جقمہ نیشو نیس فاتحہ بید۔
دیکھ نہ دے گو فقتو بیاسے نہ نایری شیدا اونیدی اونانا یانگ گار گک؟“

یلے کسل بادشاہ سی سنتری چک سہ کھوے چوکی لہ نیمبوتنگس۔ تاکھو بادشی
کھرنگ چہ بیاسونگس۔ وزیر ی کھرنگ سونگس۔ تاکھوے خاتون پو کھوے انتظارنگ
لنگسے یودسوک۔ کھو اونگسے کھٹ پیکھ فنگس۔ غو بیاسے ئوس۔ خاتون پو سی ترس،
”چہ سونگس؟“ کھو لہ کھوتپہ چتسے چتسے ملا زیر باکھوانگ ینامید۔ موسی بیاسفی دے
ظلم پو، ”لے وزیر یری شزدے یانگ لہ چہ سونگفی ان نہ نالہ زیر؟“

فتول بد بیانہ کھوسے زیرس، ”گوانہ فی بادشاہ موسی ردبس۔ ردبے گو
ایکھ درے بادشاہ لہ کھیرس۔ گوانہ دی حالت پو دی حالت پو بیاسے مو دوسے
لوقے اونگسید۔“

تا ایکھ مو تخم حرام مو اونگسے کھرنگ سونگسے غو بیاسے ئوس۔ بادشاہ سی ترس،
”چہ سونگس گانگ سونگس؟“

زیر بانہ موسی زیرید، ”چہ گوے نیا نیس کا کھرنگ نید اونگسے یودپا۔ دے من

نہ کھوے دے وفادار وزیر ان زیرے نہ کھو اونگے بادشاہ رد بس۔“ موافی رد بنی
ان زیر نہ مانگ لہ سزا تنید زیرے نہ موسی وزیری کھہ الزام تنگس۔ بادشاہ سی یا
بنگ لہ پولیس کن لہ سکت زیرے کھیونگس۔ یلے کسل جگا جگا پولیس بدون
ہتھگڑی کھورے وزیر زونا اونگس۔

زگو ردونگمانہ وزیری سی زیرس، ”یلے خاتون نالہ نہ نوزن پو یو گوید۔ مو
سی فی کھہ الزام تنگسید۔ نازونا لہ پولیس تھونسید۔ نازگو فیا گوید۔“

زیر بانہ خاتون پو مانگ سہ نیمبو اونگس۔ اونگس زگو فیانہ ان نہ ان تواق
باق کھورے پولیس کنی کھو زونے بادشی دربارنگ کھیرس۔ بادشاہ سی ترس ”انالے
وزیر کھیانی فی مقہ رد بسا؟“

”مید جو۔“

”اوناسوسی رد بنی ان فی مقہو؟ کھیانی کھری بادشاہ ان زیرید پا؟“

”ناسی مہ رد بنی ان جو۔ یری بوٹوسی فی بادشاہ شہید بیاسفی ان۔“

”کھیانی فی بوٹوسے کھہ الزام تنید ا؟“

”یانی فی کھہ دی الزام پوتنید نارے فی بادشاہ یری بوٹوسی رد بنی انانا“

ناسی رد بنی انمنگ زیر بو فیصلہ بیالہ درے یولی بادشی کھہ دی عدالت پو کلبا رگوسید۔“

دو زيربانہ تا بہترق کنى روا بياس، ”اونا تا درے يولى بادشى بشديا کلس نہ
 چہ ژلید۔ اَنيگ کھوسى رَدبے فانيد۔ ليا نحمو زيرنى ان۔ ليا نحمو زيرنى ان۔“
 دے ژهن پو يقسے گيو خپسى کھه پوليس کنى کھو درے يولى بادشى بشديا
 کھيرے بادشى کھرنگ تھونيدپا جُويا۔ بادشاه ينگ تقريہ بين يودپا۔ کھو چوق تھونما نہ
 بادشاه سى تقريہ ژهدس۔ بلبے اونگس۔ اونگسے کھو له برانگتروت بياس، ”لے وفادار
 وزير کھيانگ تھونا؟“

”لے کھدانگ کھو له دى ہتھکړى چا کلفى ان؟ فُودتونگ کھو۔“ کھوے
 حکمى کھه فُودتنگس، ”چہ سونگفى ان گانگ سونگفى ان؟“

زيربانہ، ”يلے بادشاه سلامت نى ناران بادشى گوناسى يرى دُونو پيش
 بياسا يُونانى بادشى بونوسى يرى دُونو پيش بياس؟“

،يُونانى بادشى بونوسى پيش بياس۔“

”يلے پوليس گن کھدانگ ٹھيک بياسے سنا بيوس۔“

”نا نہ مونيمبو تھونفا ميدپا ينگ؟“

”ميدپا۔“

”يرى ميز پيکھه گوناسى يقسا خاتون پوسى يقس؟“

”خاتون پوسی یقفس۔“

”دیکھ نہ موسیٰ یو زیرسا مه زیرس، یلے بادشاہ یری ستونگ رگو ہرق
ردب کھن چک پو یا بغدادی بادشی بو ان۔ اے کھوے وزیر پو ان۔ دو نالہ دخن
ردبا تھو بفا مید۔ گوانہ نا نہ یانگ لہ دوکپا تھدنی انپا۔ امہ نی بو اسی کھو لہ سکیورنی
ان۔ زیرسا مه زیرس؟“

”زیرس۔“

”گوانہ دی عدالت پو یانی بیا رگو سوک۔ ناسی ردنی انانا؟ بادشی بونوسی
ردنی انمنگ؟“

زیربا نہ بادشاہ سی ہرق گن لہ ترس، ”انالے نی ہرق گن تاندانی دی
بغدادی بادشاہ، خاتون پوسی ردبفا بیدا؟ وزیر سی ردبفا بیدا؟“ رین خسوم ترس سو
سی ہش کھوانگ مه فیونگس۔

دیکھ نہ دنی دے فرٹو لنگس نہ زیرس ”لے بادشاہ دی فیصلو ناسی بیدی۔
گوپا دی گو مانی کھیونگسا مه کھیونگس؟ کھیونگسا نہ یانی ہرق لہ رین خسوم ترسا مه ترس؟ مو
لہ انعام پو چرتق گک زیرے؟“

”ترس۔“

”گوانہ موے انعام پو ناسی چدسا مه چدس؟“

”چدس۔“

”گوانہ ناسی مو له انعام چى مئے تنگسید، کھدانگ پولیس کئی سی موے
دے انعام پو له ہلتوس۔ گونمو گوے کھ لزوقے ہلتوس۔ ہلتس نہ کھدانگ له اینکھ
ہرتچا گگ گوسی بادشاہ ردبئی انمنگ زیر بو۔ دیکھ ہرتگسے یود۔ عدالت پو یو ان
ینگ“ زیرس۔

کھو فود تنگس۔ بادشاہ سی کھو له ینگ دُوک زیرید۔ کھو سی زیرس، ”لے
بادشاہ فی دخن عدالت کھوانگ مه چھدپا۔“ کھوے کھا کھوانگ یوا سونگس۔ کھونگ
لوقے اونگس۔ بادشی کھرنگ پولیس کئی کھو کھدے۔
”چہ سونگس لے پولیس کن؟“

زیر بانہ ”چہ گوے جو۔ عدونگ کنگ تھل ینگ۔ یری بوٹو ژھن ستونگ
درے یولی بادشی شیدا میٹینگ له گوے انسوک۔ بغدادی بادشاہ یری بوٹو سی
ردبئی انمنگ۔“

”دو ثبوت پو؟“

”مانگ له انعام چى منسید لو جو۔ درے یولی بادشی فیوخ له نہ۔ گونمو لینے

ہلتوس زیرسید۔“ تا نہ بادشاہ سی دخون سکیور جو۔ پولیس کنی دو نو گو نمو گینو لینے ہلتا نہ رگو گنگ گنگمہ لہ سیا ژوکے نہ بیو سنیرمہ تنفی ملسونی کھہ نہ کھرق پو چھدے پھوسیر غزارین یودسوک۔ ترانی روستوت پیکھ درے یولی بادشی مہر پوتگسے یودسوک۔ جلا دکھیونگس جو۔ یا بنگ لہ جلا دہ حکم بیاس جو۔ مو کا ژوشنگ لہ فیونگ زیرے۔ بو نو کا ژوشنگ لہ فیونگس۔ کھو لہ بخشس لہ ژونس، ژونے نہ زیرس، ”نالہ یا بو نو ژا میدپا میدپی اپادوسے کھیانگ فی یا کھر زدونگ پیکھ بادشاہ بیاسے ڈوک۔“

زیربانہ، ”لے بادشاہ کھری یا کھر زدونگ پیکھ نالعت تنید۔“

دیکھ نہ کھوسی وزیر ی بو نو لہ زیرس، ”یلے وزیر ی بو نو کھیانگ لہ درنگ نہ اہارخت۔ نانی بادشی گو کھورے جقمہ نیشو نیس دے ری کھہ سونگسے نانوین ڈوکپی ان۔ تا دیکھ زے زاچس مید۔ بسترا مید۔ دیکھ کھیانگ لہ سہ عذاب گوین ڈوکپو پانا کھیانگ لہ رخت بید۔ کھیانگ کھری مرضی کھہ وزیر چچی لہ یا بنگ سو لہ سہ ڈوک۔“

تادے خاتون پولیگی وفادار چچی یودسوک۔ موسی زیرس، ”لے وفادار وزیر کھیانگ دیکھ کھری بادشی گو کھورے گوانہ نامہ گوے انا؟ نادے وفا میدپی بادشی بو نو میں۔ نایانگ نید اونگس نہ نانگ نید اونید۔ یانگ لنگس نہ نانگ لتید۔“

یانگ زان زوس نہ ٹانگ زان زید۔“

یلے کسل وزیر سی رگو کھورس۔ خاتون پوسی بادشی گو کھورس۔ تاکھونگ
 نیسکا یونان شہری گوے کھ پھوک چی یودسوک۔ دے پھوک پیکھ کھوسی رگو
 کھروس۔ گوے کھرق پوسہ کھروس۔ کھروسے نہ رگو نہ گو تھوک چوکس۔ چوکسے نہ کھوسی
 خاتون پولہ زیرس، ”یلے خاتون کھری شزدے کھری رگو ہلٹخمہ یود نہ کھیانگ وضو
 بیوس۔ تا رگو ہلٹخمہ مید نہ کھیانی غسل بیاسے رگو ہلٹخمہ بیوس۔ نیسکا سی خدالہ دعا
 بید۔ مید نہ ناچہ بیاسے لوقسے لگ۔“

یلے کسل رگو نہ گو تھوک چوکس۔ کھتری دنون چی تنگس، تنگسے نہ وزیر سی
 سی دیو زیرے غوبیاس، فریاد بیاس، ”شزدے چن بادشاہ ہایانی فی ناتیق لہ شہید
 سوگنی بادشاہ لہ ستروق لزوق، تاستروق لزوق پویری منشاینگ نومید پی ان نہ فی
 سہ یانی امانت پولین۔“

زیربانہ دے خاتون پوسی سہ زیرید، ”شزدے چن بادشاہ پقری یانی
 وزیر پولو بی ستروق پولینی ان نہ فی سہ یانی امانت پولین“ زیرے غوبیاسے
 نوس۔

جقمہ خسومی جوکٹو نہ کھونگ نیسکا لہ خدائی فیوخ لہ نہ زاچس تھونما ریاحس۔

جتمہ نیشو نہ چورگو گنگفی جق لہ کھولہ زبڈپہ اونید۔ بادشاہ لہ زبڈپہ اونگس۔ کھولہ ستروق لوقس، ”شکر لے شزدے چن بادشاہ نا لہ چہ نید چجی اونگس، چہ نید چجی ژھدس۔“

زیربا نہ نیکسا بگیا نگسے چھونگس، کھولے برانگ پیکھ۔ خُدا سی ستروق لوقفی رگنوینگ نیکسا رگدے نوُس۔ دیرے بادشاہ سی ہلتا نہ تھنگ چگی کھ تھونے یود پُھوک پیکھ، ”لے وزیر نڈانگ دکھ تھونسید۔“

”لے بادشاہ یانگ لہ چہ ہرتچا چہ سونگسید۔ حالت کُن چہ سونگسید؟ دی حالت پو دی حالت پو سونگسے یری خاتون پو سی یانگ شہید بیاسے۔ (درے یولنگ سونگفی دے ہرمنگ گنگما تنگس۔) دیکھ نہ یری رگو نانی کھورے اونگسے گوئی خاتون پو سی کھورے کیونگسے دی پُھوک پیکھ جتمہ نیشو نیس نیا سی خُدا لہ برانگسین دُوکسے خُدا فی شزدے کھ یانگ لہ یانگ ستروق لوقفی ان۔“

یے کسل کھونگ خنومکا لہ خُدا فی رول لہ نہ زاچس تھونین یود۔ کھونگ دے سپنگ کُننگ کھوربا سونگس۔ جق کُننگ نہ جق چک کھونگ کھوربا سونگسیدپا۔ انا تھنا دے برق پیکھ نہ کری ہلتیا لہ کھیونگما ژوخ پو پُھو کھیونڈسوک۔ کھیونگما نہ تا دی بادشونگ تاشونگ دُوکسی لاکھولہ دو سنیان اونگسے وزیر لہ زیرس،

”لے وزیر کھری شزدے اے دے برق پیکھ نہ پُھو گار فوقی انمنگ نہ پیکھ نہ نالہ پُھو تکھی کھورے اونگ۔“

”لے بادشاہ سلامت دی لیا نحو ستروق لزوقی پُھو مک پو دُوسے نہ اے پُھو نہ چہ بید؟“

”تا کھری شزدے کھیانگ سونگ۔“ تا چہ بیک کھو دے پُھو ژلے سونگسے سونگسے انا برغی پھن پنگ تھونا نہ جگجگ ژھر چک یودسوک لے کسل۔ دے ژھر پنگ نُو دے پُھو فوقی انسوک۔ کلے زگو فیس، فیسے ہلتا نہ دینگ نُو میدسوکنا یا دنیادی کھ یودپنی میوہ گنگمہ دینگ نُو یود۔ دنیادی کھ یودپنی مندوق گنگمہ دینگ نُو یود۔ یلے کسل کھو دے ژھر پنگ نُو درانگفو بیاسے کھورس۔ کھورے نہ ایکھ نہ اونگی دے پُھو جگجگ حوض چی یودسوک، دینگ نُو فوقی انسوک۔ دیرے وزیر پو دوری کھورین ہلتین گوانہ ملے چک لہ گلابی پھپر تگسے جو دے گلابی پھپھی اوق پنگ نُو خسیری پلنگ چگی کھ ٹھولی بسترا تگسے یودسوک جو۔ لے دکھ چی یودپنی انمنگ زیرے کھو دے پلنگ پیکھ کوپتی دُوس لے کسل۔ دُوسے نہ کھو دے گدلا رضایونگ اہا لزوق دیہا لزوق سنیاں گن لینس، لینے ہلتا نہ دینگ نُو نقشہ چک یودسوک۔ دے نقشو لہ ہلتا نہ لے کسل ہو بیا نہ

کیا نگے ہا بیا نہ تروپے خاتون چگی نقشے انسوک۔ یلے کسل دووی ہرڑے کھ ربیے
یودسوک، ”نقشِ خاتون“ کھو دو لقصس پنگ نُو تھومس، تھومس نہ دو ریلو بیاسے کوٹی
جندنگ نُو تنگس۔ تنگس نہ کھو پچھوی کھورس، کھورے نہ سونگس۔

تا ابا بادشاہ وزیر لہ دور بین پیکھ ہلتین یود۔ کھو دپڑارے اونگسے نہ کھو لہ
خمس، یا نقشو روپخی کھو لہ ہلتنس نہ کھوسی یو گار نہ کھیونید نہ کھیونگ زیر بی ان۔ تا
نا دیو ژلے گار گگ؟ دیو چہ ان؟ زیرے کھو دے نقشو جندنگ نہ فیونگس۔ دے
رزا بر چنگ زبس۔ زبے نہ پچھو کھورے اونگس۔ یلے کسل گن دیرے کھوسی
دے نقشو دے رزا بر پنگ نُو زبس۔ زبے نہ کھو سونگ جو یا۔

آخر کھو پچھو کھورے بادشی شدیا تھونس۔ بادشاہ سی پچھو تھونگسے نہ زیرس،
”لے وزیر یا پچھو لیگی جو موبے یودسوک۔ یو کھیونگفا میدسوک نارے لیگی گیودپہ چن
گیودسوک۔“

”یانی کسل بیونگما نہ سونگس ینگ جو، مید نہ پچھو روخ ینگ جو“ زیرس۔
دیکھ نہ بادشاہ سی زیرس، ”لے وزیر کھیانی کھری جندنگ نہ شوق پچی
فیونگسے، دے رزینگ نُو سوق پچی بیاسید پا دو چہ انپا؟“
تا کھو غزون ملا بہ تنگمی انسوک۔ غزون مہ تنگما نہ بادشاہ لہ ینگ ستروق لوق

دے، ”تاچہ بیک لے بادشاہ نا لہ دیکھ نہ شوقشوق چھی تھو بس تھو بانہ نا دو دینگ
 نو زبس۔ یدانگ دی بادشونی تا گن فینگن زیر بی ان۔ چھی تھو نگس نہ تھونگ تھونگفو
 گنگمہ یکھ لہون زیر بی ان۔ دو فری نا ایکھ زبس۔“

”کھری شزدے یو چک سونگس کھورے اونگ۔ یو چہ انمنگ نا چک
 ہلتید۔“ کھو زدکپا ینگ لوقسے سونگس دے شوقشوق پو کھورے ینگ لوقسے تھونس۔
 دو فیونگس ہلتس۔ دو تا نقشِ خاتونی نقشو انھی جو۔ کھو دے نقشو کھا مک گن لہ چک
 ترو دس جو۔ ترو دے نہ وزیر لہ زیرس، ”یلے وزیر کھری شزدے تا یا خاتون پو گار
 یو دپنی انمنگ نہ کھیانگ نا لہ کھیونگا رگوسید۔ لس سنہ نیسی فری، چک پو نا لہ بخشتون
 پو بیاسے دے خاتون پو یو دسوکنا ندانگ نیسکا یو بیاسے گویدپا۔ دے وفا میدپنی
 تخم حرام موسی نا رد بس۔ ردبا نہ ستروغی بدل لہ ستروق، خدا کھوانی موری بوائی لقی
 کھ مانگ رتب چوکس۔ دیو کھوغن کھوغزیر مین۔ لسی حالت پو کھوانگ یو سونگنی
 ان۔ گوانہ کھیانی بخشتون بیاسے خاتون پو کھدے گوا۔ نا یو بیاسے گوا۔ دو نا لہ بیورمو
 شیسپا مید۔ گوانہ کھری شزدے یا خاتون پو گارنگ نہ کھیانی کھدے اونگ۔“

زیر باچک، ”لے بادشاہ نا لہ نئی بو اسی ہرمنگ تنگنی ان۔ نئی بو لہ
 کھوری بو اسی ہرمنگ تنگنی ان۔ نئی اپو لہ کھوتی اتا سی ہرمنگ تنگنی ان۔ زمانہ

چنگ دینے بیاسے خاتون تھوٹوک۔ بادشاہ سی ژلے سونگ زیروک۔ ژلے سونگ زیرارے گوے کھی نینگ پو فولادی نینگ۔ کنگمی بوٹ پو فولادی بوٹ، لقی لیکھر پو فولادی لیکھر۔ دو بیاسے سونگ زیر نہ فولادی نینگ پو زدے زدے گو بیونگے میدپا۔ فولادی بوٹ پو زدے زدے کنگموسہ لہ تھوکسے میدپا۔ فولادی لیکھر پو زدے زدے کھروانگ سونگسے میدپاکھو لہ دو مہ تھوب۔ زیرے یودپی ان۔ دو لہ دو سے فولادی نینگ، فولادی بوٹ، فولادی لیکھر کھوانگ گار نہ کھیونید؟ نیسی رسی کہہ تادے کنگمہ زدے من پو فی ژھے گار یود؟ یانگ لہ دے لیکھر پوسہ تھوبا مید۔ دے بوٹ پوسہ، تادے نینگ پوسہ تھوبا مید۔ تادے من پو دوکپی نا لہ ژھے سہ مید۔“

خدائی گرل خشاکھو دیکھ وُضو بیاسے حاجتی فیاق رکعت نیس بیاس۔ کھو خدالہ دُعا بیاس، ”یا خدانا لہ دی چیز خسوم پویانی لدن چوک۔“ یے کسل خداسی دے چیز خسوم پوکھو لہ دیکھ لدن چوکس۔

”تا دونالہ لدن چوکس، فی ژھیو؟“

”لے خدواند عالم لہ دے چیز خسوم پو لدن چوکپا یٹا نہ کھری ژھیو رنگمو بیایٹا میدا؟“ زیربانہ کھولاجواب سونگس۔

”تا چہ بیک لے بادشاہ نا یری رگو یری گو کھورے اونگے نہ خدا لہ دعا
 بیاسے یانگ لہ ستروق لزوق زیرے نا۔ دو سے فی ستروق یودے من پو نہ نا اٹلے
 گک۔ گوانہ فی اٹھے یودے من پو نہ یری خدمت لہ گوید۔ اٹھے مید پنی جو کٹو نہ
 کھوانگ خدائی فغرا۔ گوانہ فی خاتون پو خدائی فغرا یری فغرا۔“ زیرے نہ کھو نقشِ خاتون
 اٹلے سونگے سونگے دے بروق کن نہ دے ری گنگمہ رگلے کھو اہارول لہ تھونس جو۔

اےیکھ کھو لہ چہ سونگس۔ خدائی رول لہ نہ زاچس کن تھو بین یود پا دے۔
 کھوسی وزیر یری خاتون پو لہ زیرس، ”یلے خاتون کھیانگ ییکھ کو پتھی دوک۔ نا اے
 دے کینو نہ اونگمی پھو گیکھ فونگک ہلتے اونید۔“

”لے بادشاہ سلامت نا جکھسید جو۔“

”نا شوخمو لو قسے اونید۔“

”یا“ زیرس۔ مو دیکھ یقے بادشاہ دے پھو فو پھی ملیسی کھ سونگے چوق
 اٹھری زگو فیے ننگجونگ گوانہ نقشِ خاتون اٹھری پنگ کھورین یود سوک۔ تامی چوق
 تھونگ، مو پھونگ پھونگمی انسوک جوید۔ پھوی ننگجونگ شیشی کھر چی یود پنی
 انسوک۔ دینگ نو مو دوکی انسوک۔ می نہ بر لہ پھو، ننگجونگ پنگ کھر۔ تا دو لہ
 خسیری خسوروب چی یود پنی انسوک۔ دے خسوروب پو یوک اٹرو پا نہ زگو بے

انسوک۔ تا مولہ دے پھونگ پھونگی فرصت مہ گوا بادشاہ دیکھ تھونس۔ تھونانہ منٹ غاڑے اے سی اے لہ اے سی اے لہ اے سی اے لہ ہلتین دُوس، پیرا پیرا چنگ سہ میدپا۔

تا کھولہ دے نقشی کھ مو تھونگے یودپنی انسوک۔ کھولہ خشمس، ”تا چہ بیک لے شزدے چن بادشاہ مودکھ یودپنی انسوک۔ ناسی فی دے زدکپا وزیر پو ژلے تنگسید۔“ آخر پیکھ کھوسی زیرس، ”لے خاتون کھیانگ دکھ یودپنی انسوک۔ نا سی فی دے زدکپا وزیر پو کھیانگ ژلے تنگسید۔“

زیربانہ موسی زیرس، ”یانی دُوکی سکل لہ جنمی اشوے چک ژلے تنگے؟ نا ژلے تنگے یانی چہ بے اپنا؟“

”کھیانگ سولہ میدپنی انمنگ نہ نانی بخستون میدپا۔ تا کھیانگ سولہ دُوکے یودپنی انمنگ نہ دونہ بر فیسے کھیونگما تا نا لہ ییتا میدپا۔ کھری نقشو فی وزیر پو سی کھورے اونگے نا لہ تھونگس۔ تھونگما نہ نا لہ قدرتاً کھری کھ محبت سونگس۔ گوانہ نا سی فی دے زدکپا وزیر پو کھیانگ ژلے تنگسید۔“

”یانگ گار نہ ان جو؟ یری ملخ پو لہ چہ زیرید؟“

”نا بغداد شہری بادشی بو ان۔ فی ملخ پو لہ نار ان بادشاہ زیرید۔“

”یری وزیر پولہ چه زیرید؟“

”نی وزیری منخ پولہ وفادار وزیر زیرید۔ یانگ سولہ دوکے یودا مید؟“

”نا سولہ دوکے مید۔ یانی سوكھیونگسے یودا مید؟“

”نا سوكھیونگسے مید۔“ کھونگ نیسکا دیکھ کڑا کڑا سونگس۔ نیسکا ژھر پنگ

کھوربا شروع سونگس۔ ژھر پنگ کھورین کھورین اونگسے دے گلابی چھیری اوق

پنگ بستری کھ کھونگ دوکس۔ یے کسل خدائی ہلونمہ ذاتی گرل کھونگ نیسکا

بخستون سونگس۔ کھولہ نقشِ خاتون تھونگنی کھ نہ وزیری خاتون پولہ ایکھ یودپولہ بجیدے

سونگس۔

یے کسل کھونگ نیسکا بخستون سونگس۔ اہا وزیری خاتون پولہ دیکھ یود۔

لزا چک ژے سونگس۔ بادشاہ لوقے مہ اونگس۔ مہ اونگما نہ مو دیکھ دوکپا جکھس۔

جکھفا نہ مو دیکھ نہ فیانس۔ دیکھ نہ فیانس سونگسے سونگسے موینگ شہر چکنگ تھونس۔

ینگ شہر چکنگ تھونے مو دیکھ بل کھل بین دوکید پا جو۔

اہیکھ وفادار وزیر خاتون پولہ ژے سونگسے سونگسے ملے چک لہ تھونس۔

اہیکھ چه سونگس؟ یمنی ژھونگپونگ ترکی شہرنگ ژھونگ لہ سونگسے لوقے

اونگسے دے تھنگ پیکھ تھونہ نہ کھونئی بہ بونگ گن لہ پُھو سکومس۔ سکومفا نہ کھونئی

زیرس، ”لے یا ژھر پنگ نو چنگ پُھو یودا؟ بیگ بلوس۔“ یلے کسل کھونگ ژھری زگو چوق فیا نہ کھونگ پِیسکا ٹم پُھونگ پھونگس۔ نقشِ خاتونی کفشہ چک پو دیکھ لوس۔ تسمنی بادشی ژھونگپونگ ژھر پنگ رگشہ بیاسے کھورس۔ کھوربا نہ دیکھ کفشہ چک یودسوک۔ دیکھ ابجدی کھہ رِبسے یودسوک، ”دیو نقشِ خاتونی کفشہ ان“ زیرے۔ ایونگ لہ پتہ مید۔ تسمنی بادشی ہرتارزی پالہ دو تھوس۔ کھوسی دو لقیس چنگ زبس۔ بہ بونگ کن لہ پُھو تھونگما تنگس۔

تا کھونگ لوقتے تسمن شہرنگ تھونما نہ دے ژھونگپونی سی بادشاہ لہ بلٹن لہ سوسی مک کھرب چچی، سوسی پستول چچی، سوسی ینگ چچی بادشاہ لہ بیوربی ہرتخ چچی کھورے گوے انسوک۔ دیرے کھونگ کھوتی دے ہرتخ ٹون کن کھورے بادشاہ نہ تھوکپا تھونس۔ بادشی ہرتارزی پاسہ دونگ نہ نیمبو یودپنی اپنا۔ کھوسہ ایونگ نہ نیمبو بادشاہ نہ تھوکپا تھونس۔ تا کھونی سوسوے ہرتخ کن بادشی دُونو بلٹن بیاس۔ بادشاہ سی ترس، ”کھدانگ ٹھیک ٹھاک نہ تھونسا؟ کھتی ژھونگ کن لیا نھو سونگسا؟“

”یری شزدے لیا نھو سونگس۔“

”لے کھدانگ نہ نیمبو دے ہرتارزی پاسہ سونگسید پایا۔ کھونا نہ تھوکپا مہ اونگس۔ اخ لے کھوسہ کھدے مہ اونگما۔“

زیرباچک نہ ”السلام علیکم لے بادشاہ سلامت، کھونگ لہ یانگ نہ تھوکپا
 اونگما لہ یانگ نہ بیوربی ہر تھ لینمی پینے یودپا۔ نا زدکپا کھوئی مک لم لہ گار یود، نا
 کھوئی بزبا، زے زان پو نہ نھول چی پھوپھی میدپا کھوئی نا لہ منما مید۔ یو نری شی
 خرچو گوید۔ یانگ نہ بیوربی ہر تھ چی نی شدیا میدپا۔ امہ ادب میدپا سونگس نہ سہ
 کفشی کنگے چک نا لہ تھو بسے کھورے اونگسید۔“ زیرے نہ کھوسی دو لفقس پنگ نہ
 فیونگسے دو بادشی دُونو یقس۔ یقپا نہ مک لہ مہ تھونگی خسیری کفشے، کھوسی دو تواق
 لینس۔ لینے نہ دو لہ ہلتس۔ کفشی غدونگ پیکھ رہے یود، دیو نقشِ خاتونی کفشو ان۔
 دے ختم مے فو تقاسی دو کھا مک کن لہ چک ترو دس، دیکھ نہ زیرس، ”لے
 کھیانی دی کفشو گار نہ کھیونگس؟“

زیربانہ، ”نیا ژھونگ لہ سونگسے دے تھنگ پیکھ تھونما نہ دیکھ چھونوغو حوض
 چک یودسوک جو۔ کھوئی سی نا لہ چھو کھیونگما سونگ زیرس۔ زیربانہ نا چھو کھیونگما
 سونگس۔ گوانہ دے حوضی تھنی کھ دی کفشو فنگسے یودسوک جو۔“

کھو نہ سکرے خسیر نھول منس جو۔ کھو جو خسوم بیاسے سونگس۔ بادشاہ سی
 اے ژھونگپونگ لہ سکس ترونگ نو سے ہرق زدوم زیرے۔ ترونگ نو، ہرق
 زدس۔

بادشاہ سی زیرس ”یلے فی ہرق کن نقش خاتون کھیونگا گوے سُو لہ حکمت
یودا؟“ رین خسوم ترس، سوسی ہش کھوانگ مہ فیونگس۔ شہری تھئی کھہ اپنی چک
یودپنی انسوک۔ دے اپنی لہ بوٹو چک یودپنی انسوک۔ دے بوٹو چلوک تھوا
سونگسے مو بادشی کھرنگ تھونس۔ دیکھہ ہلتنمو تنیدسوک۔ تنگما نہ مو دے ہلتنمو لہ ہلتین
دوکسے چلوک پوکھورے اونگما گورس۔ تا نمزو سہ شام سونگس، مو لہ خمس نری
کھاڑی ستونگمہ یود۔ زیرے شوخمو بیاسے لم لہ چلوک بولوک چی تھوسے کھاڑی فید
چی بیاسے کھورے اونگسے ننگ نو تھونس۔

تھونا نہ اپنی سی موے منگانگ چک تیانگس، ”تھب پیکھہ چنگ فوجس
مید پوپتہ دوکسے نہ کھیانگ کھی کھور با ژوخ بین کھیانگ ہرکوا دوسا؟“
”یانگ پھون لہ فی منگانگ تیانگس، نا اوا بادشی کھرنگ ہلتنمو تنیدسوک،
ہلتا سونگھی یانگ۔“

”کھیانگ کھری شکل پو ہلتنا کھیرسا؟ چا ہلتنمو تنگمی انسوک؟ وخ میں
چی لہ۔“

”دے بادشی ہرتاری پوسی بادشاہ لہ کفشہ چک کھورے اونگھی انسوک۔
دو نقش خاتونی کفشو انسوک۔ دوے بادشاہ سی ٹرونگ فوسے ہرق زدسے دے

ہر ق کن لہ تر سید پا۔ سُو لہ نقشِ خاتون کھیونگا گوے حکمتِ گگا زیرے۔“

”تا چہ زیرس ہر ق کنی سی؟“

”سُو سی جواب کھوانگ مہ منس۔“

ینگ منگانگ چک تیانگس، ”تخمِ حرام موقشِ خاتون کھیونگا گوے حکمت

نی انو لہ یود زیرے کھیانگ چا مہ زیرس؟“

”تا نا چا یا ننگ لہ حکمت یود پی انا مینا؟ تا دو لہ چہ سونگ۔ ہسکے ینگ

گوانہ چھوقفی ینگ۔“

”تا ینگ تیانگس ینگ ہلتمو۔“

”بادشاہ لہ نقشِ خاتونی کفشو تھونگس سُو لہ مہ سونگفونگ گوین یود۔ کھوسی

ہفتہ چک ہلتمو تیانگنوک۔“

”اونا ہسکے سونگس رین خسوم ترے من پو کھیانگ چب چدے دُوک۔

رین خسوم ترے سُو سی جواب مہ منس نہ کھیانی زیر نقشِ خاتون کھیونگی حکمت نی انو

لہ یود۔“

اے بتی لہ دے بو نو و خ لہ سونگس بادشی کھرنگ تھونس۔ بادشاہ تھونس،

بادشاہ سی رین خسوم ترس۔ سو سی جواب مہ منس۔ آخر پیکھ دے بوٹو لنگسے نہ زیرس، ”شربی نیمہ قبلہ عالم دی ہرق گن لہ حکمت مہ سونگس نقشِ خاتون کھیونگی، نئی اٹو گوید لو نقشِ خاتون کھیونگا۔“

”کھتی اٹو گار یودپنی ان؟“

”نئی اٹو شہری تھنی کھ یودپنی ان۔“

وزیر لہ سکس۔ ہرتا فیونگ زیرے۔ وزیر لہ چک اپنی لہ چک۔ گوے بر لہ دے بوٹو کھدے سونگس۔ شہری تھنی کھ اپنی ننگ اٹو تھونس۔ وزیر سی اپنی لہ زیرس، ”لے اپنی کھیانگ لہ بادشاہ سی حکم بید۔ کھرنگ اونگ زیرید۔“

”ایا لے ملی اتا تانا ڈین بوٹو نہ بادشاہ سی چہ بید لو؟“

”اپنی یق موپو مہ بیا اونگ، بادشاہ سی حکم بید۔ کھرٹو بید کھیانی۔“

”کھرٹو بیا نہ بادشاہ سی اونگ زیرید۔“

شوٹو بیا سے ہلق ہلق گوچس بوچس گونس جو۔ گونگ لہ غاتل باتل چی سکوس جو۔ اپنی گوالہ تیار سونگس۔ دیکھ نہ بوٹو لہ، ”یلے ملی اٹو کھیانگ پیکھ ڈوک۔ نا شوٹو لو قسے اونید ہے۔“ زیرس۔

اپنی سونگس۔ کھرنگ ہلتمو تیانین یودسوک۔ اپنی سی اُستاد گن لہ زیرس ”نا

لہ بیور بی ساز چھی کھیونگ۔“ اُستادی ساز چھی کھیونگس۔ تا نہ اپنی ہرٹیس،
 ”لے بادشاہ نا نہ نیمبو منگا ژام یود؟“

”کھیانگ ژا یود لے اپنی۔“ تا مو تخم حرام مو کُکے کُکے کنڈیری
 کھورے ہرٹیس۔ ژوخسا ژوخ اپنی بڈون تھونگا رخص، ”لے بادشاہ نا نہ نیمبو اپنی
 ژام یود؟“

”کھیانگ نہ ژوخسا ژوخ اپنی بڈون یود۔“

”اونایانگ ہلتین دُوک ہے۔“ ینگ ہرٹے جو پھی بیاس۔ ینگ مانگ ژا۔
 ”نا نہ نیمبو منگا ژام یود؟“

”کھیانگ ژا یود لے اپنی۔“

”اونانا لہ نقشِ خاتون کھیونگی حکمتِ رگا مہ گوا؟“

”گگ لے اپنی کھیانگ لہ گگ۔“

”یلے ملی اتا بادشاہ نا لہ گگ نہ اپنی ننگ پو پھتھو یود۔ اپنی لہ تھننگمی
 تھننگچس مید۔ گونمی گونچس مید۔ تھب پیکھ پھتھو فوتو گنگمہ یود۔ گوانہ یری کھرنگ نہ
 چک ژھوگی سامان قالینی کھ نہ تھبکھی سامانی کھ نہ دے گنگمہ نی ننگ نُو تھوننا
 رگوسوک۔ شوخمو بیاسے اپنی لہ لیانمو رگا شے ننگ چھی فچوا رگوسوک۔ فچوس نہ نا

نقشِ خاتون کھیونگا گگ۔“

تا بادشی حکم لے کسل یمنی بہرق سونگسے جقمہ نیسی ننگونگ ننگ سیٹ چک
تنگس۔ تا نہ دے ننگ پنگ نُوقالین تھنگس۔ سامان گنگمہ دینگ نُوسپونگپو بیاس جو۔
یلے کسل اے جق نہ اپنی سی خلونگ سکوری شین پونہ دوسترولہی پانلیٹ پومین
زیرس جو۔ دینگ نُوہرتاری پاسہ یقس۔

”ملی اتا یری شدیا مید چس جی چنگ سہ مید پنی ان۔ رید خسی دریو

یودا مید؟“

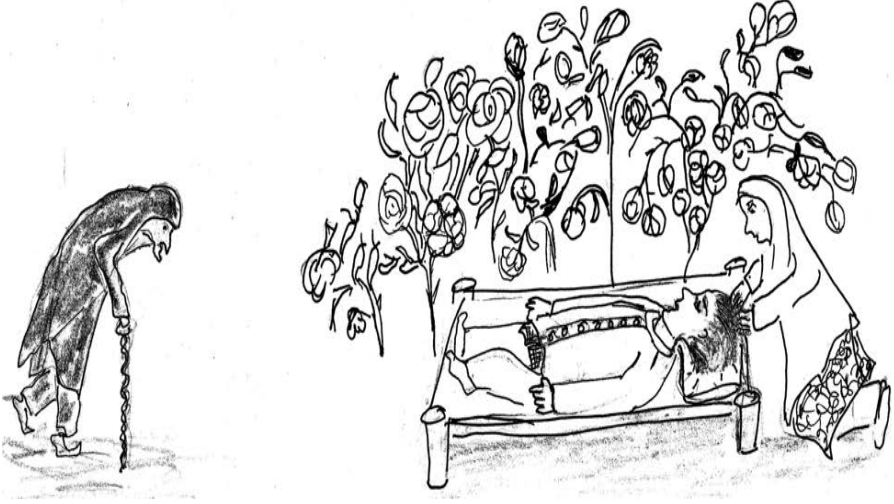
”یود لے اپنی۔“

”دوسہ چک من۔“ خلونگ سکوری شین پنگ نُوریدخی فرو، دے فزافرو لم سنہ
بیالہ۔ تاکھونگ کھیر کھیر پولہ کھیرے دیرے کھونگ لہ دے ژھر پوتھونگس۔ گلے کھیرے
ایکھ فبس۔ فبسے نہ فزافروسی اپنی دے ژھری زگوہر ژری کھتھون چوکس۔

اپنی سی زیرس ”پقری مودی ژھر پنگ ننگ نہ نا موسنیاد چی بیاسے باہر
فیونید۔ کھدانگ دی رید خسی ریونودتونگ۔ نیانیسکا میکھ جہاز پونہ نیمورتھونے مید پافودمہ
تونگ۔ نیانگمی زگوری مینا ہارولی زگوری فودتونگ مولہ تھونگ مہ چوکپا۔“

یلے کسل تا اپنی سی زگو بسم اللہ زیرے فیس۔ تا خدا سی موے لس گن

گرگنی و خ پنگ نودے گلابی چھری اوق پنگ نودے موسی بادشی گوینگ نودے ہلتین
یودسوک۔ بادشاہ لہ نید گھوکے یودسوک۔

دیرے اپنی دیکھ تھوونا نہ موڑھین سونگس۔ موسی ترس ”یانگ گار نہ اونگنی
ان؟ ژوک نہ اونگنی ان؟“

”لے ملی انویانی ناچہ بیاستروغید؟ نا تممن شہرنگ نہ اونگنی ان۔“

”یانگ تممن شہرنگ نہ دکھہ چہ بیاسے تھونفی ان؟“

”یلے ملی انویانی شہرنگ نہ دکھہ مہ تھوونا گار گوید۔ نئی تممن شہر پو نہ دی

ری زدیبے یودپنی ان۔ گوانہ بادشی کھرنگ نُو دریو چک خسوسے یودپنی ان۔
دے دریو بُودے سونگسے نیا دے دریو ژلے اونگھی ان۔ دیکھ نہ بیکھ یا ژھر پو
تھونگمانہ بینگ نُو اونگسیدازیرے ہلتا اونگھی ان۔“

”لے اپنی یونا لہ سہ چک ہلتونی۔ دونی لے ملی انو ایکھ نہ یوک ہلتسے
نہ لوقسے اونیدینگ۔“

”بادشاہ سی فی بُوکھی کھہ گوکلے یود۔“

”ایہ، دیکھ نہ یوک لوقسے اونگمانہ دی سنیاں پیکھہ گو یوق ینگ۔“
یلے کسل کھونگ اپنی نہ نیسکا بیونگسے اونگس۔ یوک جہاز پو نہ نیمور
تھونمانہ کھونفی دے ریو فودتنگس۔

”گارے دریو؟“

زیربانہ، ”لے ملی انو دے جہاز پنگ نُو جوکسے میدپا برق پیکھہ یود نہ مہ
تھونگمی ان۔“ بہر حال اپنی سی کھا پلچے کو لے کھیرے خلونگ سکوری شین پنگ نُو
بورس۔ چوق جہاز پنگ نُو تھونمانہ اپنی سی پائلیٹ پو لہ تروق تنگس۔ تنگمو نہ نیمبو
جہاز پو تواق لینس جو۔ یا کھیر کھیر پو لہ کھیر فو یمن شہرنگ نُو اپنی نئی زگوہر شی کھہ
فبس۔ دے من نہ اپنی شوغمو بیاسے بادشاہ لہ سکت کھیرس۔ بادشاہ انجن تھدے

تھدے نہ اپنی لہ خزانی فید پو مئے تنگس۔ اپنی تھدے خوشار گوین دونگ
کھورے اونگس۔

”لے اُو یانی نا گار کھیونگنی ان۔ رید خسی درِیو زیرے نہ یانی نا دینگ نو
کھیونگسید؟“

”لے ملی اُو یری دی مسینگ پو، یری دی صورت پو، یری دی رگو،
یری دی بونگ پو، یری دی شکل و شمائل پو یانگ دینے یود پنی انسوک لے
ملی اُو یری دی کنگمی کفشے چک تھونفی کھ کھوسی زان مہ زا کھوے ستروق لہ گوا
تیار سونگسید۔ گوانہ بادشاہ سی یانگ ژ لے کھیونگ زیرے کھیونگنی ان۔“

”لے اپنی بادشاہ سی ژ لے کھیونگ زیرے نا یانگ لہ مہ تھونگسا؟ دو
بغدادی بادشاہ ان۔ نا کھو لہ دُوکسے یود پنی ان۔ تا نا لہ کھو لہ دُوکسے نہ ینگ سو
لہ دُوکپا مہ ین۔“

”لے ملی اُو تا یانگ اے لہ یود پنا نہ چہ بیا۔ دی بادشونئی قاعدہ ان۔
اینگ نہ چدے اے سی کھیر با۔ اینگ نہ چدے اے سی کھیر با۔“
”تا دوپا چہ سونگس نہ سہ نا مہ دُوکپی ان۔“

”تا یانگ مہ دُوکپا چہ بے ان؟ سو سی کھیر بی ان اے تھنگ پیکھ؟“

چُب چدے دُوک دوپڑے بغدادی بادشاہ پڑے تمخنی بادشاہ پل خُوم تھلے
یودپنی ان۔ دَرُونگ کھیانگ لہ کھوے غدونگ تھونگفا مید۔ کھوے دولت، کھوے
کھر، کھوے شہر تھونگفا مید۔“

مولہ خُمس، ”یلے تادیو لہ یینگ چنگ سہ چارہ میدپنی ان۔ دنی بادشاہ
سی زیرسید۔ کھوے وفادار وزیر پو کھیانگ ژلے تنگسید زیرسید۔ تاکھوے دے
وزیر پوتھونے من پونا سی چال پچی بید۔“ زیرے نہ موسی زیرس ”یا لہ انوتا
یانی نا دکھ کھیونگسے نہ نا مہ دُوک مہ زیر۔ فی وعدہ چک یود۔ فی شرط چک یود۔
دے شرط پیکھ بادشاہ تھونگ نہ نا دُوکید مید نہ نا دُوکپا مید۔“

تامو کھروسے زان مہ زا یود۔ بہر حال فٹول بد بیاسے، ”لے ملی انویانگ
زان زوس نہ سہ مہ زوس نہ سہ یانگ بُودپا مید۔ دوپڑے یانگ زان زو۔ نری ملی
انوتھ نہ بادشاہ لہ دُوک مید نہ مہ دُوک۔ بادشی چہ زوسے؟ دوسے زان پوزو۔“

اپنی سی تا بادشاہ لہ مو زان زا مید زیرے سہ سکت کھیری بی انسوک۔
درنگ موسی زان زا نہ اپنی یینگ بادشاہ لہ سکت کھیرس، ”درنگ نہ موسی زان
زوسید۔“ بادشاہ تھدے نہ اپنی لہ خُسر من چک منس۔

تامو سہ خُسمبہ بیاس۔ تاییو بیاسے نانگ بُودپا مید۔ نانگ کھو لہ مہ گوے

لس چھی سکلید، ”یا لہ انو بغدادی بادشاہ لہ نا گار یود پتہ مید۔ نا لہ دے تھنگ
 پیکھ گوری گوے ان پتہ مید۔ گوانہ نا ڈوکپو نہ ڈوگید۔ امہ فی شرط چک یود۔“
 ”لے ملی انو یری کھجوی کھہ نا سکوری یانی کسل بیوئی؟“

زیربانہ موسیٰ زیرس، ”یا انو اے فوچھپ پوری پُھو اونیدا مید؟“
 ”اونید۔“

”اہا دب پوری سہ یول دیہا دب پوری سہ یول یودا مید؟“
 ”یود۔“

”یا انو فی شرط پو یو ان۔ گوانہ اے دے پُھو اونگی ہرکونگ پو قبلی
 فری گواہرا سکورے نہ ینگ انینگ لزوقیا۔ دیہا شرکھی دبی ہرکونگیو سہ شمال جنوب
 گنگمہ فری سکورے نہ ینگ انینگ لزوقیا۔ (تا دے ہرکونگ نیسکا پورا سمی شہر پو
 لہ سکورے ینگ انینگ لزوقی انسوک۔) دو لدھی جق لہ نا بادشاہ لہ ڈوگید۔“
 ”ایہ، لے ملی انو دو بدوٹو، دو مہ بدوٹو۔“

”یا اوتا دو بیاسفی جق لہ نا ڈوگید۔“

تا اپنی بادشی شدیا سونگسے زیرید، ”یلے ملی اتا بادشاہ، خاتون پوسی دینے

لس چي سڪسید۔ ملی اتا خسیر نہ غمول پوسوی لئی لہ تنگما یغید ہرق بور۔ دومید نہ اہا یول کُنگ نہ سہ انجنیر کھیونگ۔ کھیونگے اہا ہرکونگ پو شہر پو لہ سکورے کھیونگے دیہا ہرکونگ گوینگ بور۔ دیہا ہرکونگ پو شہر پو لہ سکورے کھیونگے دیہا ہرکونگ گوینگ بور۔“

دے گنگم سکورے فچوسے کھیونگے بادشی مال ژھنگمہ ینس لے کسل۔ ہرکونگ نیسکا فیونگس۔ دے ہرکونگ کُن بیونگما لہ لزا یود زیرین دے زدکپا وزیر پو کھوری کھا ہلتوس پو نہ درا، فولادی نینگ پو زدے گو سکل پو بیونگے، لیکھر پو زدے کھرانگ سونگسے، کھلو زدے کنگ تھل پو بیونگے اپنی زگوہرژا فری تھونس۔ تا گوپا بادشاہ سی مو لہ زیرسیدپا کھوسی فولادی نینگ گونے سونگسید، فولادی لیکھر کھورے سونگسید، فولادی کھلا گونے سونگسید، دو زدے میدپا کھیانگ مہ تھوب زیرے فی دے زدکپا وزیر پوسوی زیرے سونگسید۔ دیدنہ کھری نقشو کھوسی برانگ پو لہ تنگسے سونگسید۔ مو برین پوری ہلتین یود۔ دے من نہ کھوتھونس یوری۔ نقشو فیال لہ تنگسے دے حالت کُن تھونگما نہ موسی ”اپنی اپنی“

زیربانہ، ”ملی اُویری کھچوی کھ نا سکور چہ کسل بیونید؟“
 ”دے دیکھ نہ زدکپا فقیر چک اونید۔ یونگ نو کھیونگ۔ دے زدکپو بی

حالت پوہلتوسی یانی سی۔“

دو زیرے اپنی اہاگوانہ موسیٰ شخمے چک تیانگما نہ فولادی نٹنگ پیکھ فوقے
 نہ ٹلنگ بیاس۔ بیا نہ کھوسی گینو لوقے ہلتس۔ ہلتا نہ موسیٰ اوہوری اونگ زیرے
 لقردا بیاس۔ کھوسی نقشو لہ چک ہلتس مو لہ چک ہلتس۔ ینگ نقشو لہ چک ہلتس
 مو لہ چک ہلتس۔ کھوسی خُدا لہ شکر چی بیاس، بیا سے نہ زیرس، ”یانی فی خپرو غزون
 گو مہ چوکس۔“ کھوسونگے دے زگوے کھ تھونما نہ اپنی سی زگوفیس۔ اپنی لہ سلام
 بیاس، دیکھ دُوس۔

اپنی لہ موسیٰ زیرید، ”اپنی“

زیربانہ ”ملی انوچہ کسل بیونید؟“

”دی شرگو لہ زان بان چی فچوسے کھیونگ۔“

”تیار یا ملی انوئی ستروق پو یری کھ قربان یا۔“ تا مو اہینگ زان فچوا
 گوانہ کھونگ نیسکا گرقسید۔ تا کھوسی زیرید ”کھیانگ دکھ یودپنی انسوک۔ نا زدکپا
 بادشاہ لہ غزون گنگمہ تنگے نری خاتون پو ایکھ بادشی حوالہ بیا سے کھور کھورے پیکھ
 تھونفی ان۔“

زیربانہ ”ہئی ہئی لے وزیر کھیانگ نا ژلے سونگفی جقمہ بگیادی جق لہ نا

نہ کھری بادشاہ تھوکے ناکھوے عقدِ نگ تھوئی ان۔ دے من نہ دی تخمِ حرام موسیٰ نا
چال بیاسے تمہنی بادشاہ لہ کھیر بالہ دکھ کھیونگنی ان۔“

”نی خاتون پوچہ بیاسے یود؟“

”کھری خاتونی نالہ چنگ ہرمنگ کھوانگ تنگفا مید۔“

تا کھو لہ خاسہ اونگس جو، دیکھ نہ خممس، بہر حال نانگ خدا نہ تھنکار یود۔

نری خاتون پو نالہ تھو بٹوک، ”دوسے کھیانگ چہ بیاسے یود؟“

”دوسے ناسی کھونگ لہ مہ گوا یود پنی لس چی سکسید۔ یو گگا مہ گوا خدا

شیس۔ ناد ی قسمی شرط چی کھو لہ سکسید۔“

”دو کھوینگ نو مال دولت یود پنی ان گوے ان۔“

تا کھوسی مو لہ ہلڑبید، ”یانی اپنی لہ انو یانگ لہ بو یودا زیرے ترس،

ترس نہ موسیٰ بو یود زیر بی ان۔ تا کھو لہ دے گنگمہ تھونگمی انسوک۔ یری بوی منخ پو

لہ چہ زیرید زیر نا حاجی مانور زیرید زیر بی ان۔ کھو گار یود زیر نہ ملی انو کھو حجی لہ

سونگسید زیر بی ان۔ زیر بانہ یانی یو زیر گوانہ انو ہر کونگ پو بیونگس۔ نالہ ینگ اتے

مید۔ انوے مید۔ منگموے مید۔ نی منگمو حاجی مانور تھونے مید پانا بخشتون پو بی

مید۔ زیرے یانگ یو زیر ہے“ دو خاتون پو لہ سکس۔

دیرے کھو زان بان زو سے بیونگسے سونگس۔ بازار لہ سونگسے فولادی نینگ
 گن کھلونگ فودے فنگس۔ نیا گونچس بوونچس بدل بیاس۔ شہری تمھنے چک لہ سونگسے
 دوس۔ بادشاہ لہ سولہ مہ سونگفونگ سونگسے ہرکونگ بیونگسید، ”یا لہ ملی انو ہرکونگ
 بیونگسید۔“

”اپنی دولہ نا ہلتا گوید۔“

”شونسی ملی انو۔“

”ینگ سولہ کھدے مہ گوے ان۔ نانگ نہ یانگ ژا گوے ان۔“

”لیا خمو گوید ملی انو۔“

”یانگ لہ پتہ یود۔ فی کھہ نامحرمی مک فوقیا مہ نیخی ان۔ بتی بادشاہ وزیر

سوی سہ مک فوقیا مہ یں۔“

”حق لے ملی انو حق۔“ دیرے بادشاہ لہ زیرس، ”لے بادشاہ، خاتون

ہرکونگ لہ ہلتا گوید لو۔“

”لیا خمو گگ لے اپنی نیا سہ گوارگوسوگا؟“

”اہوں، اہوں کھدانگ سولہ کھدے مہ گوے ان۔ لم فچوس۔“ تا دے

زوکپا لہ ینگ دے خسیر غمول گنگمہ چھم چوکسے لم فچوس تا۔ ان نہ ان اوہوری سونگفی

پُھو دیہوری کھیونگے ینگ یکھہ تھونسید۔ دیہوری سونگنی پُھو اوہوری سکورے
کھیونگے ینگ یکھہ تھونسید۔

”لیاخمویا سنگ لے اپنی دیوتا۔ یری بادشاہ سہ لیگی جگجگ یودسوک۔“

”لے ملی اٹو یری بغدادی بادشاہ لہ دینے ہنرچی نہ دینے مال چچی گار
یود؟ دو گوانہ اپنی سی یانگ کھیونگما اونگنی اپنا یا۔“

”واقعی“

تا کھونگ لوقسے اونگس ننگ نو۔ یا لہ اٹولس گن گریگین گریگین اونگس۔

گوانہ یانگ لہ بو یودا مید لہ اٹو؟“

”بو یودی۔“

”ژھرہ سونگسے یودی پنی انا؟“

”ان ملی اٹو۔“

”بو ژام یود یانگ لہ؟“

”بو چک یود نا لہ۔“

”گار شخصی ان؟“

”کھو جی لہ سو گھی ان۔“

”منخ پو لہ چہ زیرید جو؟“

”حاجی مانور زیرید۔“

”یا لہ انو دو لیا نمو سونگ۔ نا لہ ینگ اتا منگموے مید دے۔ نا سکیا لے کھیر با، نئی ڈولی لہ تھما۔ نئی منگمو کھوانی محرم بیاسے ینگ منگا نیس خسوم کھیونگنووک۔ نئی منگمو حاجی مانور تھونے مید پانا بخشتون پو بیامید۔“

دیرے حاجی مانوری انو لہ خط تنید۔ یا لہ انو نا لہ جی پھودے فلان تاریخ لہ فلان ٹائم پیکھ نا ننگ نو لوقسے تھونید۔ یلے کسل اے جق لہ اپنی سی ننگ کھنگمہ لہ فیانخہ تنید۔ ائیکھ بادشاہ لہ سونگسے زیرید، ”لے بادشاہ دے خاتون پو لہ نا غزون کن تنین دو سے نا نئی بو یود زیرے زیرسید۔ دو سے نا سی کھوسی خط تنگفا بیاسید۔ دو لہ زاجس پچس چی بندوبست چی بیوس۔“ دے نا نو اپنی سی ینگ منگے چک لہ غمول مئے حاجی مانور فچوسنی انسوک۔ تا دے زدکپا بادشاہ راغین ستروق مید تھکھ مید ینگ من چی نیس خسیر مو لہ منس۔ دے من نہ حاجی مانوری بونگبو خسوم لہ شو قو ہکلے تھونس۔ شو قونگ تھشنگ لینس۔ تروت لقفرت کن بیاس۔ بیاسنی جو کٹو مو سی نئی بو تھونسید زیرے ینگ سکت کھیرس۔

تا بُو تھونس بختونی ٹائم گن مقرر بیاس۔ بیاسفی بعد لہ حاجی ماٹوری سی
 زیرید، ”اٹوئی سترنگمو بادشاہ لہ سکيوربی چھد بیاسفی انا؟“
 ”ان لے ملی اتا۔“

تا خاتون پوسی اٹو لہ زیرید، ”اٹو بادشاہ لہ خلونگ سکوری شین پو چک
 من زیر۔ نا لہ دی بادشی شہر پو تھونگنی کھوانگ مین۔ نا یو بیاسے کھور باسونگے تھوننا
 مید۔ دوپڑے نا خلونگ سکوری شین پنگ جوکسے نہ شہر پو لہ چک ہلتید۔ ہلتسے
 ٹھک ٹھاک بیاسے نہ نا بادشاہ لہ دوگید، یو انا مین؟“
 ”حق لے ملی اٹو حق۔“

”سونگ اونایانگ بادشاہ لہ من زیرے سونگ۔“
 تا اہیکھ نہ وفادار وزیر حاجی ماٹور فچوسے اونگس۔ اونگسے نہ دے جہازی
 پاتلیٹ پو لہ زیرس، ”کھیانگ لوقسے سونگ۔ نا نانگ لہ جہاز سترولبا شیشی ان۔ نی
 سترنگمو لہ نامحرمی مک فوقیا مہ مین۔“ زیرے کھولزوقسے تنگس۔
 ”کھولوقسے تھوننا نہ بادشاہ سی ترس،“ لے کھیانگ چا لوقسے اونگس؟“
 ”اپنی بوسی نا لزوقسے تنگس۔ نا نامحرم ان لو۔ گوانہ خلونگ سکوری شین پو
 کھوانی سترولید لو۔“

”لے یو ملے لہ شورے گگ۔ اپنی لہ اونگ زیر۔“ اپنی کھیونگس۔

”لے اپنی نا لہ دی لس کن لیا نموے تھونگما مید۔ اے اتوسی خاتون پو

کھدے شورے گگ۔“

”ایہ، اپنی نیمبو دوکے یانگ لہ دے فکر پو چا گوید۔“

”یا اونا حق۔“

دیرے نقشِ خاتونی سی اپنی لہ زیرید، ”انو“

”چہ زیرید لے ملی انو؟“

”یانی بادشاہ لہ زیرے سونگ۔ یول پو لہ کھورین یودپنی وخ لہ نقشِ

خاتونی سی یانگ لہ لق ہر تخ چی فانید لو۔ یانگ لہ یول پو لہ کھورے اونے من یو

ہشیار بیاسے یوق زیرسید زیرے یانگ یو زیر با سونگ۔ تا بادشاہ لہ دو سہ زیر نی

دے کفشو بادشاہ لہ تھوبسنگ نا لہ ینگ بوٹ میدپنی ان، دے کنگیا چک پو

کھوانگ لہ سہ کھوا مید۔ نا لہ سہ کھوا مید۔ دو پڑے یو نا لہ من زیر۔“

اپنی سونگسے بادشاہ لہ زیرس، ”بادشاہ سلامت نقشِ خاتون لہ یری کھ

اچن مجت سونگسے یول پو لہ کھورنی وخ پنگ یری کھر پو تھنگار تھونانا یانگ لہ مو

سی لق ہر تخ چی فنید لو۔ کھورے لوقسے اونے من یانگ لہ دو ہشیار بیاسے یوق

زیرسید۔ تا موری دے کفشہ کنگیا چک پوسہ من زیرسید۔“

”یا“ زیرس۔ کفشہ کنگیا چک پوسہ منس۔

اپنی اوا سونگنی دے برژہم پنگ نُو کھوئی دے لیا نحو سامان گنگمہ خلونگ سکوری شین پنگ نُو چل سکنگس۔ سکنگس نے کھلتی کمبل چک فنگس، ”اُو زیرسا بادشاہ لہ؟“

”زیرس ملی اتا۔“

”یا اُو اونا یانگ رگسکھ لہ یانگ نہ فی سترنگمو عمرہ لہ چک کھیرید۔ یانگ نہ فی سترنگموسی عمرہ بیاسے نہ ندانی بخشون بید۔ بادشاہ کھوری رب چھودی نری اُو سہ عمرہ لہ چک گو مہ رگیا؟ قیامت لہ یانی چہ کھورے گوے ان؟“

”او، دو سہ ان۔“ اپنی لہ شک رے سونگس۔ دیکھ نہ خنمس ”یا کھوئی گار کھیروک۔“ دو خنمسے خلونگ سکوری شین پنگ نُو جوکس۔ خلونگ سکوری شین پو لینے کھیرے کھیرے گینو تھونما نہ ”اُو یا یول پو ژامشے تھونگ ہلتوسی، یانگ لہ ژامشے فراٹو تھونگ؟“

”درونگ دے میونگ لنگ لنگ کھوربا تھونگ ملی اتا۔“

ینگ گینو لینے کھیرس۔ خنم لہ لینے کھیرے کھیرے گینو ژارے تھونما نہ

زیرس، ”یانگ لہ یوُل پو ژامشے تھونگ۔“

”دیرے میونگ رُو لُوک ژیرے تھونگ۔“

ینگ لینس، گیتزارے تھونا نہ ترس، ”اُو دیرے ژامشے تھونگ؟“

”دیرے یانقرُوب پو تھونگ۔“

”یا اُو نڈانگ تھفرنگ بیسا لہ گوے لہ ینگ لوقسے اونگی ژھے یودا

میدا؟ یانی برن پوری گو فیونگسے رگشے بیاسے یوُل پو لہ چک ہلتوس۔“

تا کھونئی سی بادشی یا کھر پو تھگارگینو لینفی اپنا۔ یلے کسل اپنی سی برن پوری گو فیونگسے ہلتس۔ ہلتا چک نہ کھوسی ردوقہ تیانگس جو۔ تا نہ اپنی گونچس پنگ نُو خلونگ جو کس جو، جو کسے تا نہ کھورین کھیونگس جو یا۔ کھورین کھیونگسے تا بادشاہ سی دخون پو زونے یودپی جو۔ زبٹ بین دے دخون پنگ فوقس۔ اپنی دیکھ کھر قمرہ پُھوستونگ سونگس۔ بادشاہ تنگ بگیالے ہلتین دُوس۔

تا کھونگ نیسکا دے تھنگ پیکھ جہاز پو فبس۔ دیکھ تھونا نہ دے زدکپا بادشو دے عرصو گنگمہ نید کھوکسے گونگ ژھرے جنگینگ اونگسے، سمدل گن ژھرے کوسکوے کھ اونگسے، سمفرنگ ژھرے ہلتے کھ اونگسے، لقی زیرمونگ گن ژھرے ڈیونگ ژوخ سونگسے جو۔ دے پلنگ پیکھ فنگسے یود۔ یلے کسل مو دے شیشی ننگ

پنگ نُو پھونگس۔ دینگ نُو زاچس یودسوک۔ کھوے گونگ کھروس۔ وزیر لہ زیرس،
 ”یانی کھوے گونگ چک فشد۔“ ناسی کھو لہ زاچس تیار بید۔ زیرے زاچس گن
 کھوے کھا فشقے تنگس۔ تنگما نہ کھو لہ ستروق لوقس۔ لوقفی جُوکٹو کھونگ تروت لفرت
 بیاس۔

بیاسے نہ وزیری زیرس، ”لے بادشاہ فی خاتون پو گار یود؟“

”کھیانگ بختش بیوس لے وزیر دے چھوبک پیکھ یودپا۔ دیکھ نہ نا
 نقشِ خاتون نہ ٹھوکسیدپا ہفتہ چک ژے پیکھ یودپا دیکھ نہ نا لہ چنگ سہ پتہ میدپا
 یا حالت پیکھ یودپنی ان۔“

تا دے عرصو ژامشے رگفا دُکٹوک۔ اے تمھنگ پیکھ گوا نہ خدائی
 قدرت موے دے دُرو لے سونگفی کنگ رزیس گن یودسوک۔ کھونگ خلونگ
 سکوری شین پنگ نُو جُوکسے یا کنگ رزیس پو زونے ژلبا نہ ینگ شہر چکنگ
 تمھوس۔ دیکھ جہاز پو فبس۔ دیکھ نہ کھونگ ژلے سونگس۔ دینے دینے بوسترنگ چی
 اونگسیدپا زیرے ژلین گوا نہ فیوکپو چگی ننگ نُو بل کھلین دُوکسے یودسوک۔ ژامشے
 وفادار یودسوک دے وزیری بوسترنگ پو۔ کھونفی دینگ نہ وزیری بوسترنگ پو
 فیونگسے کھیونگسے تاناران بادشاہ، وفادار وزیر، وزیری خاتون پو نقشِ خاتون کنگمہ دے

خلونگ سکوری شین پنگ نو جو کسے اونگے بغداد شہرنگ تھونے بوا نہ زی نہ گنگمہ نہ
نیمبو رگنو رنگ رنگ سونگے دُونفی رُونگ نہ چیرا۔ یلے کسل گُن کھودانگ انا، نڈانگ
دینا۔ کھوتی کھینگ تھرا، نئی کھینگ کھرا۔

